

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

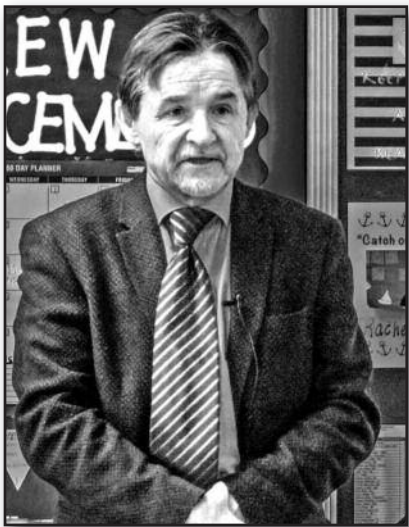
KETVIRTADIENIS – THURSDAY, FEBRUARY – VASARIO 12, 2015 • Vol. CVI Nr. 18 Kaina 1.50 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 02-11-15

ŠIAME NUMERYJE:

Mokiniams ir mokytojams –
apie ekonofiziką – 4 psl.

K. Matuzą prisimenant – 10 psl.

DRAUGAS

Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Prezidentė D. Grybauskaitė įteikia skiriamuosius raštus V. Leškevičiui

R. Dačkaus nuotr.

Lietuva turi naują ambasadorių prie NATO

Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė įteikė skiriamuosius raštus Lietuvos Respublikos nuolatiniam atstovui prie Šiaurės Atlanto sutarties organizacijos Vytautui Leškevičiui.

Susitikime Prezidentė su ambasadoriumi aptarė aktualius Lietuvos ir NATO klausimus. Kalbėdama apie saugumo padėtį regione, šalies vadovė pabrėžė, kad svarbiausias prioritetas yra visiškai ir laiku įgyvendinti Velse priimtus sprendimus. Prezidentės teigimu, Lietuva turi siekti didesnio Jungtinių Amerikos Valstijų ir kitų NATO šalių buvimo Lietuvoje ir visame regione.

Kalbėdama apie NATO ryšius su šalimis partnerėmis, Prezidentė pabrėžė, jog būtina stiprinti NATO bendradarbiavimą su Ukraina, teikti kuo didesnę Aljanso paramą ir skatinti reformas šioje šalyje.

V. Leškevičius baigė Vilniaus universiteto Filosofijos fakultetą. 1996 metais pradėjo diplomato karjerą Užsienio reikalų ministerijoje, kur dirbo įvairiuose posteose, ėjo politikos direktoriaus, vėliau – viceministro pareigas. Prieš paskyrimą V. Leškevičius buvo Lietuvos ambasadorius Strasbūre prie Europos Tarybos.

Prezidentės spaudos tarnyba

Čikagoje – pamoka apie Lietuvą

Mažieji susidomėję klausėsi Genės Razumienės kankliavimo ir Agnės Giedraitytės dainavimo.

Sandros Giedraitienės nuotr.

Š. m. vasario 9 d. vienoje Čikagos elitinių mokyklų „GEMS Academy“ įvyko pamoka apie Lietuvą ir jos kultūrą, ypatingą dėmesį skiriant liaudies muzikai ir dainoms. Lietuvos generaliniam konsulatui Čikagoje užmezgus ryšius su nauja miesto mokykla, buvo aptarta galimybė mokiniams pristatyti svečius, kurie pa-

pasakotų apie jiems dar nežinomą šalį ir jos folklorą. Šį darbą atlikti maloniai sutiko lietuvių liaudies ansamblio „Gabija“ ikūrėja ir vadovė Genė Razumienė, ansamblio narys Algirdas Razumas ir solistė Agnė Giedraitytė, o jiems padėjo konsulato darbuotoja Agnė Vertelkaitė. – 3 psl.

– 1991 m. vasario 11 d. Islandija pirmoji pripažino Lietuvos nepriklausomybę –

Gyvename Amerikoje, kuri savo nepriklausomybę paskelbė 1776 metais, ją ginklu gynė, vėliau ugdė ir brandino. Nepriklausomybė buvo paskelbta vieną kartą ir tebebuvoja jau 239 metus. Tuo tarpu Lietuvoje per 72 metus nepriklausomybė buvo paskelbta ar atkurta net keturis kartus. Tai įvyko 1918, 1941, 1949 ir 1990 metais. Po kiekvieno paskelbimo tautai teko vėl kovoti ir aukotis.

Keletą metų po 1918 m. nepriklausomybės paskelbimo kraštą reikėjo ginklu ginti nuo bermontininkų, rusų ir lenkų. Nepriklausomybė džiaugtasi vos 22 metus – iki sovietų okupacijos. 1941 m. birželio 22 d. Vokietijai užpuolus Rusiją, lietuviai patriotai sukilo ir tuoj pat paskelbė atkuriantys nepriklausomą Lietuvą. Naujai suformuota vyriausybė po šešių savaičių buvo išardyta, o tauta perėjo į pogrindį. Porą metų ji kovojo prieš nacius, o kitus 46 metus kovojo prieš Lietuvon grįžusius okupantus – Sovietų Sąjungą. Antrajam pasauliniam karui baigiantis susiformavo lietuvių partizanų pasipriešinimas okupantui ginklu ir tęsėsi iki maždaug 1953 metų. 1949 m. vasario 16 d. aštuoni partizanų vadai pasirašė organizuoto pasipriešinimo ir laisvės deklaraciją – kreipimąsi į visą pasaulį ir okupuotos Lietuvos gyventojus. Su laiku iškilo religinis ir tautinis disidentų judėjimas, privedęs prie įsisiūbavusio Atgimimo sąjūdžio. Ir štai, 1990 m. kovo 11 d. Lietuva vėl atkūrė savo nepriklausomybę. Ir vėl reikėjo kovoti už laisvę ir savo teises. Tos kovos nekaltu krauju buvo aplaistytos 1991 m. sausio 13 d., sovietų okupacinė kariuomenė visiškai buvo išvesta tik 1993 metais.

Dabar persikelkime į 1988 m. birželio 24 dieną. Tą dieną, Sąjūdžio užuomazgoje, Gedimino aikštėje, Vilniuje į Maskvą buvo išlydėti Aukščiausiosios Tarybos delegatai. V. Landsbergis nubrėžė Sąjūdžio bendradarbiavimo su LKP liniją, teikdamas, kad jeigu paskirtieji delegatai grįš iš Maskvos priėmę žmonėms ir Lietuvai gerus sprendimus, mes sakysime, kad tai mūsų delegatai, o jeigu bus priimti blogi žmonėms ir Lietuvai nutarimai (ir šie delegatai balsuos už), mes sakysime, kad ten buvo ne mūsų delegatai.

„Likimas, istorija arba Dievas – kaip kas supranta – davė mums šitą žemės gabalėlį, kuris turi gražų vardą – Lietuva, – susirinkusiems kalbėjo Vytautas Landsbergis. – Mums ne vis tiek, koks yra mūsų ir koks bus mūsų vaikų gyvenimas. Ne tas pats, ar žmogus dirbdamas dainuoja, ar jis dirbdamas keikiasi... Ne tas pats, ar jis padirbėjęs mato savo darbo vaisius ir džiaugiasi, kad gerai padaryta, ar jis spjaudosi, eina šalin, nenori žiūrėti ir nusigeria“ (Plojimai).

„Sąjūdžio žinių“ 10 numeryje plačiai aprašytas Sigito Gedos žodis Lietuvai, sakytas Vingio parke 1988 m. liepos 9 d. Jis susirinkusiems priminė, kad turime nepakartojamas ir nemirtingas, unikalias sielas. *Aš nesakau, kad kiekvienas mūsų, išaugintas kaip ateistas ar indiferentas, cinikas, pragmatikas, imtų tikėti į Dievą, tačiau viena iš didžiųjų priežasčių, kodėl šiandien lietuviai yra tokie baikiški, skeptiški, pasimėtę, apatiški, yra ta, kad mes visi išaugome šetono paunksmėje (Audringi plojimai). Mums reikia tiesos, širdies ir meilės, o pirmiausia – naujo, gilaus, fundamentinio tikėjimo žmogaus pašaukimu žemėje.*

Atėjo 1990 m. kovo 11 d. – nepriklausomybės atkūrimo diena. Vytauto Bieliausko žodžiais, tą dieną Lietuva pradėjo savo prisikėlimą. „Viltis yra mūsų dabartis ir ateitis. Ją atgavę, negalime jos prarasti. Tauta su viltimi yra jauna tauta, pilna ateities, kurios niekas negalės sustabdyti“, – Vytauto Landsbergio knygos „Atgavę viltį“ įvadiniame žodyje rašė Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas Vytautas Bieliauskas.

Per 72 metus Lietuvos nepriklausomybė paskelbta 4 kartus

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

Kiekvienas tą nepriklausomybės paskelbimą ir viltį savaip išgyvenome, savaip ir prisimename. Noriu pasidalinti sūnaus Aldo prisiminimų žiupsneliu, kurie jau buvo išspausdinti „Drauge“ 2008 m. kovo 12 d.

„Nors aš gimęs ir aukęs JAV, per šią istorinę dieną buvau Vilniuje. Tuo metu dėsciau Vilniaus universitete. Taip pat dirbau vienoje mažoje firmoje. Man tada buvo 22 metai. Lemiamą vakarą sėdėjau bendrabutyje prie televizoriaus kartu su kitais iš JAV, Vokietijos, Italijos, Vietnamo ir iš kitur atvykusiais žmonėmis. Tuo metu beveik kasdien rašiau savo įspūdžius į dienoraštį. Toliau pristatau to vakaro žodžius iš savo dienoraščio.

1990 m. kovo 11 d. 10:44 val. vakaro. Lietuva paskelbė nepriklausomybę! Mažai ką reikia pridėti. Tėvai laukė 45 metus šios dienos. Mes, išėvijos vaikai, taip pat visą gyvenimą paaukojome šiai dienai. Tikrai netikėtinas įvykis. Su Danute į miestą nuvažiuavau, bet viskas tuščia, nors tik 1 val. nakties buvo. Ar jie tikrai tankų bijo? Nėra aišku. Landsbergis buvo išrinktas Aukščiausiosios Tarybos pirmininku. Pasaulis tikrai nustebintas. Dabar laukiame, ką Maskva darys. Ar liks naftos ir duonos? Kokią blokadą jis ruoš? Ar mano viza galioja? Aš dabar gyvenu Lietuvos Respublikoj. Atstatėme tai, kas buvo iš mūsų pagrobta.

Dienoraštį minėta Danutė buvo Danutė Petrusėvičiūtė iš Detroito. Kartu lankėme Dainavos jaunimo stovyklą bei 'Žiburio' lituanistinę mokyklą Detroite. Prasminga, kad tą dieną abu buvome Lietuvoje.

Kai pagalvoju apie tą dieną, prisimenu džiaugsmo, netikėtumo bei susirūpinimo jausmą. Taip pat prisimenu, kad oras buvo šaltokas ir vakare lengvai lynojo. Dienos, kurios sekė po kovo 11 dienos, buvo įtemptos, nes Lietuvoje tikrai nežinojome, kas bus toliau. O paaiškėjo Šv. Velykų savaitgalį, balandžio mėn. viduryje, kai buvo pranešta, kad Maskva skelbs ekonominę blokadą. Įvykiai, kurie sekė po to, pakankamai gerai žinomi, bet verta prisiminti, kaip pasireiškė Lietuvos drąsa prieš 18 metų“.

Po dešimties mėnesių, 1991 m. sausio 13-tosios naktį, sovietų agresijos metu žuvo 14 Lietuvos piliečių, gynusių Lietuvos Respublikos nepriklausomybę. Iš viso sužeista 702 žmonės. Sovietų kariuomenė ir jai vadovaujanti komunistų partija pabijojo šturmuoti Parlamento rūmus. Jau ketvirtis amžiaus jų parodyta drąsa tęsiasi ir įkvepia kitus kovoti už laisvę.

Šias savo pastabas noriu baigti kun. Broniaus Buliko mintimis:

„Tebūna mumyse pagarba kiekvienai tautai, kiekvienam žmogui,
Bet lenkiamės pirmiausia tėvų žemei, savai sodybai,
Tėvų kapams ir savo kultūros paminklams.
Mokame ir svetimų kalbų – kad susikalbėti galėtume,
Bet pirmiausia – savąją, savas dainas ir giesmes.
Pasaulis platus ir kiekvienas kampelis kam nors brangus,
Bet sava tėvynė – visada brangiausia.
Sutiksim daug naujų žmonių, turėsime gerų draugų,
Bet širdis tepriklausys kamienui, iš kurio išaugom“.

Čikagos lietuviai Nacionalinį diktantą rašys PLC Lemonte

Vasario 21 d. vyks aštuntasis Nacionalinio diktanto konkursas, kuriame dalyvauti kviečiami visi Lietuvos gyventojai bei po pasaulį išsibarsčiusi lietuvių bendruomenė. Dėl raštingiausiojo vardo bus varžomasi keliose kategorijose – raštingiausio moksleivio, suaugusiojo ir užsienio lietuvių.

Šiais metais konkurso organizatoriai pakeitė iki šiol bene svarbiausia buvusią sąlygą ir suteikė galimybę užsienio lietuviams diktantą rašyti jiems patogiu metu. Nepaisant to, konkurso entuziastai Čikagoje mano, jog diktanto rašymas nakties metu kartu su visa Lietuva yra iššūkis, suteikiantis ypatingo žavesio dalyvavimui akcijoje.

Tad generalinis konsulas Čikagoje kartu su Maironio lituanistine mokykla kviečia 2015 m. Nacionalinį diktantą rašyti Maironio lituanistinėje mokykloje, Pasaulio lietuvių centre (14911 127th Street, Lemont) vasario 21 d., 3 val. naktį iš penktadienio į šeštadienį.

Dalyviai varžysis dėl raštingiausio Čikagos bei užsienyje gyvenančio lietuvių vardų, kuriuos pelniusieji bus apdovanoti prizais. Raštingiausiam Čikagos ir apylinkių lietuviui ar lietuvei tradiciškai dovaną įsteigė įmonė „Goodwill Financial“, o generalinis konsulas Marijus Gudynas trims geriausiai parašiusiems dovanų įteiks po istorinę Lietuvos vėliavą.

2014 m. Nacionalinio diktanto rašymo Lemonte akimirka

A. Akulič nuotr.

Visus norinčius dalyvauti konkurse kviečiame registruotis iki vasario 20 dienos skambinant LR generalinio konsulato Čikagoje tel. 312-397-0382, ext. 204 arba rašant el. paštu agne.vertelkaite@urm.lt. Registruojantis prašome nurodyti savo vardą, pavardę, telefono numerį, elektroninio pašto adresą bei vietą, kur atvyksite rašyti diktanto.

Daugiau informacijos apie konkursą galite rasti www.diktantas.lt.

Ateik, rašyk, išsaugok!

LR gen. konsulato Čikagoje info

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL

and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5532

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

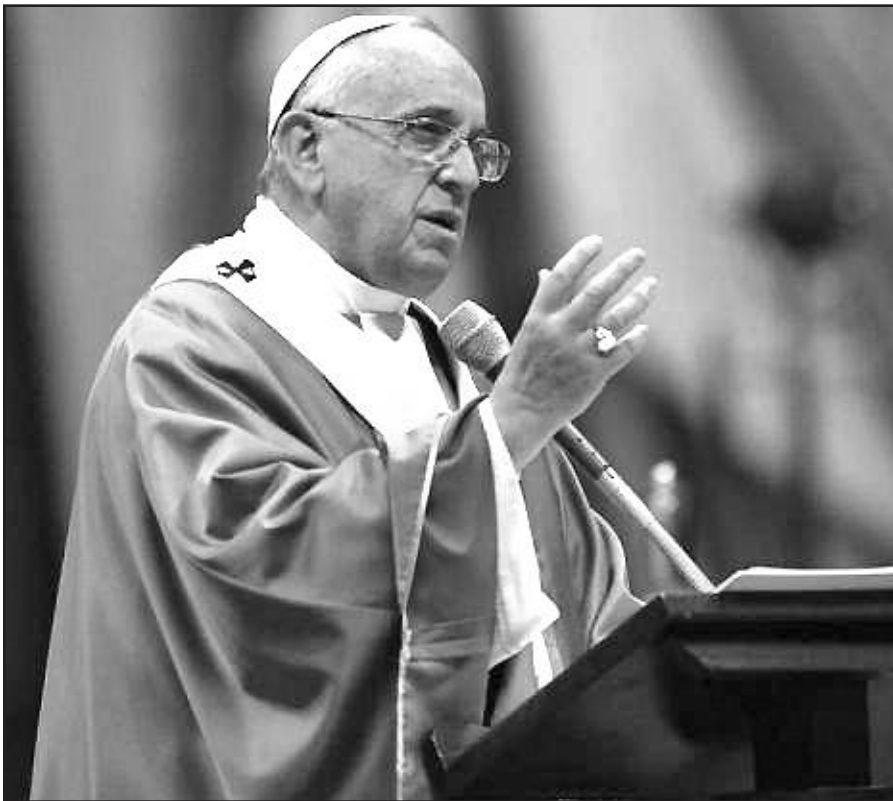
Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Popiežius Pranciškus: *Sapientia Cordis – Širdies išmintis*

Vasario 11-ąją Jonas Paulius II 1992 m. paskelbė Pasaulinę ligonių dieną. Ši diena – puiki proga prisiminti sergančiuosius, visus, kurie juos slaugo ir gydo. Nuo to laiko ši diena kiekvienais metais minima krikščioniškose šalyse, o žmonės raginami nebūti abejingi savo sveikatai, sergančiųjų kančiomis bei prisiminti tuos, kurie nepalieka ligonių nežinomybėje ir skausmuose.

Brangūs broliai ir seserys,

Šią, 23-iąją Pasaulinę ligonių dieną, paskelbtą šv. Jono Pauliaus II, kreipiuosi į jus visus, kurie esate slegiami ligos ir įvairiais būdais suvienyti su kenčiančio Kristaus kūnu, taip pat ir į jus, sveikatos srities profesionalus bei savanorius.

Šių metų tema kviečia mus apmąstyti eilutę iš Jobo knygos: „Buvau akys aklam, kojos luošam“ (Job 29, 15). Norėčiau apmąstyti ją iš „sapientia cordis“ – širdies išminties perspektyvos.

1. Ši „išmintis“ nėra teorinis, abstraktus žinotinis, mąstymo produktas. Veikiau, kaip savo laiške apibūdina šv. Jokūbas, ji yra „tyra, paskui taikinga, maloninga, klusni, pilna gailėstingumo ir gerų vaisių, nesvyruojanti, nuoširdi“ (Jok 3, 17). Tai būdas matyti įkvėptam Šventosios Dvasios – protais ir širdimis tų, kurie yra jautrūs savo brolių ir seserų kančioms, kurie juose įstengia regėti Dievo paveikslą. Prisiminkime psalmininko malda: „Pamokyk mus skaičiuoti mūsų dienas, kad įgytume išmintingą širdį!“ (Ps 90, 12). Ši „širdies išmintis“, kuri yra Dievo dovana, – tai Pasaulinės ligonių dienos vaisių esmė.

2. Širdies išmintis reiškia tarnystę mūsų broliams ir seserims. Jobo žodžiai: „Buvau akys aklam, kojos luošam“ kalba apie šio žmogaus, kuris mėgavosi savo valdžia ir svarba tarp miesto vyresniųjų, tarnystę tiems, kuriems jos reikėjo. Jobo moralinę didybę atskleidė jo pagalba vargšams, kurie jos ieškojo, ir rūpinimasis našlaičiais bei našlėmis.

Ir šiandien daugybė krikščionių ne savo žodžiais, bet gyvenimu, paremtu tikru tikėjimu, rodo, kad jie yra „akys akliems“ ir „kojos luošiams“. Jie yra šalia sergančiųjų, kai šiems reikalinga nuolatinė priežiūra ir pagalba nusiprausti, apsirengti ir pavalgyti. Ši tarnystė, ypač ilgai trunkanti, gali

tapti varginanti ir slegianti. Gana lengva kam nors padėti keletą dienų, tačiau sunku prižiūrėti ligonį mėnesius ar netgi metus, neretai jam nebesugebant išreikšti savo dėkingumo. Tačiau koks tai didis kelias į šventumą. Tomis sunkiomis akimirkomis mes galime pasikliauti Viešpaties artumu ir tampame Bažnyčios misijos įrankiais.

3. Širdies išmintis reiškia būti su savo broliais ir seserimis. Laikas, praleistas su ligoniu, yra šventas. Tai būdas garbinti Dievą, kuris priderina mus prie savo Sūnaus paveikslu, atėjusio ne tam, kad jam „tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį (Mt, 20, 28). Jėzus pats pasakė: „aš tarp jūsų esu, kaip tas, kuris tarnauja“ (Lk 22, 27).

Su gyvu tikėjimu prašykime Šventosios Dvasios suteikti mums malonę sugebėti vertinti dažnai nedeklaruojamą pasiryžimą skirti savo laiką tiems broliams ir seserimis, kurie dėl mūsų artumo galėtų pasijusti labiau mylimi ir atjaučiami. Kita vertus, koks didelis melas slypi už pasakymų, kurie taip propaguoja „gyvenimo kokybės“ svarbą, jog gali žmones priversti manyti, kad jų gyvenimai, paliesti sunkios ligos, yra neverti gyventi.

4. Širdies išmintis reiškia ėjimą iš savęs savo brolių ir seserų link. Kartais mūsų pasaulis užmiršta ypatingą laiką, praleisto šalia ligonio lovos, vertę, kadangi taip skubame, taip esame apimti veiklos, gaminimo karštinės, jog užmirštame apie laisvą savęs dovanojimą, rūpinimąsi kitais ir atsakomybę už juos. Už viso to glūdi drungnas tikėjimas, kuris užmiršo Viešpaties žodžius: „Kiek kartų tai padarėte vienas iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte“ (Mt 25, 40).

Dėl to norėčiau dar kartą pabrėžti „absolutų išėjimą iš savęs prioritetą savo brolių ir seserų link kaip vieną iš dviejų didžiųjų įsakymų, kurie pagrindžia kiekvieną moralinę normą,

kaip akivaizdžiausią dvasinio augimo atsiliepiant į visiškai laisvą Dievo dovana ženklą“ (Evangelii Gaudium, 179). Ši misionieriška Bažnyčios prigmis yra „veiksmingos artimo meilės ir atjautos, kuri supranta, pradeda ir skatina“, šaltinis.

5. Širdies išmintis reiškia solidarumo su savo broliais ir seserimis rodmą jų neįsisąnt. Artimo meilei reikia laiko. Laiko rūpintis ligoniais ir laiko juos lankyti. Laiko būti šalia jų kaip Jobo draugams: „Jie sėdėjo ant žemės su juo septynias dienas ir septynias naktis. Jobui nei vienas netarė nė žodžio, nes jie matė, kad jis labai kenčia“ (Job 2, 13). Jie manė, kad Jobo nelaimės – tai Dievo bausmė už jo nuodėmes. Tačiau tikra artimo meilė – tai dalijimais nesmerkiant, nereikalaujant kitų atsiuvertimo. Ji laisva nuo netikro nuolankumo, kuris savo gelmėje siekia pagyrimo ir yra patenkintas savimi, kad ir ką darytų.

Jobo kentėjimas randa tikrąjį atsakymą tik Jėzaus kryžiuje, aukščiausiam Dievo su mumis solidarumo akte, visiškai laisvame ir kupiname gailėstingumo. Šis meilės atsakymas į žmogiškojo skausmo dramą, ypač kalbant apie nekaltą kentėjimą, lieka amžiams išpaustas prisikėlusio Jėzaus kūne. Jo garbingosios žaizdos yra ti-

kėjimo skandalas, tačiau ir jo įrodymas.

Netgi kai liga, vienatvė ar negalia mums trukdo pasiekti kitus, kančios patirtis gali tapti privilegijuota malonės perdavimo priemone ir „širdies išminties“ įgijimo bei augimo šaltiniu. Galiausiai mes suprantame, kaip Jobas savo kentėjimų pabaigoje geba pasakyti Dievui: „Anksčiau savo ausimis girdėjau apie Tave, o dabar mano akys mato Tave“ (42, 5). Žmonės, paskendę kentėjimo ir skausmo misterijoje, jei tai priima su tikėjimu, patys gali tapti gyvais tikėjimo liudytojais, gebančiais priimti kentėjimą, nors ir negalėdami visiškai suvokti jo prasmės.

6. Pavedu šią Pasaulinę ligonių dieną motiniškai Marijos globai, kuri pradėjo ir pagimdė įsikūnijusią Išmintį – Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.

O, Marija, Išminties Soste, užtark kaip mūsų Motina visus ligonius ir tuos, kurie jais rūpinasi. Užtikrink, kad tarnaudami savo kenčiantiems artimiesiems ir kentėdami patys, mes galėsime įgyti ir ugdyti tikrąją širdies išmintį.

Su šia malda visiems jums suteikiu savo Apaštalinį palaiminimą.

Bernardinai.lt

Čikagoje – pamoka apie Lietuvą

Atkelta iš 1 psl.

Suk, suk ratelį....

Vaikai stengėsi atspėti, kokia šių nematytų daiktų paskirtis.

Svečiai ne tik rodė ir pasakojo mokiniams apie įvairius lietuvių liaudies instrumentus: kankles, skudučius, skrabalus, birbynę, švilpynes, tarškalą, barškalą ir kleketą, bet ir jais grojo bei dainavo lietuvių liaudies dainas. Vėliau vaikai su dideliu malonumu žaidė tradicinius lietuviškus žaidimus: „Jurgelį meistrelį“, „Šiaudų batus“, „Upelį“, o pamokos pabaigoje nestokojo klausimų. G. Razumienė pasiskolino iš Lituanistikos tyrimo ir studijų centro bei pristatymui atsivežė verpimo ratelio modelį, tautinių juostų, lininių rankšluosčių, gintaro dirbinių, albumų apie Lietuvą, kuriuos mokiniai smalsiai apžiūrėjo.

Generalinis konsulas Čikagoje nuoširdžiai dėkoja visiems prisidėjusiems prie pristatymo paruošimo ir įgyvendinimo.

LR generalinio konsulato Čikagoje informacija

RYTYS

Rytys – rytinis, iš rytų pučiantis vėjas. Puslapis „Rytys“ pristato JAV lietuvių naujienas iš rytų pakrantės valstijų.

Redaktorė Vaida Lowell • El. paštas: draugas.east.coast@gmail.com

Prof. Vygintas Gontis Bostono lituanistinėje mokykloje kalbėjo apie ekonofiziką

DALIA SHILAS

Sausio 10 ir 17 d. Bostono lituanistinėje mokykloje (BLM) lankėsi Bostono universitete (BU) besistažuojantis profesorius, mokslų daktaras Vygintas Gontis. Stažuotę remia Baltijos-Amerikos laisvės fondas, skatinantis Lietuvos mokslininkų bendradarbiavimą su JAV mokslo centrais.

Prof. V. Gontis yra Vilniaus universiteto Teorinės fizikos ir astronomijos instituto (VU TFAI) vyriausiasis mokslo darbuotojas ir Lietuvos mokslininkų sąjungos (LMS) pirmininkas. Jam rūpi ne tik mokslinis darbas, bet ir galimybės plėsti LMS bendradarbiavimą su lietuviais Amerikoje. Profesoriaus tyrimų sritis yra tarpdisciplininė, mokslinėje literatūroje ji vadinama ekonofizika.

Per 60 mokslinių straipsnių apie plazmos spektroskopijos, netiesinės dinamikos, klasikinio ir kvantinio chaoso bei fizikinių metodų taikymo ekonomikoje uždavinius paskelbęs mokslininkas pasakojo apie ekonofiziką ir atsakė į 8–9 klasių mokinių ir mokytojų klausimus. Profesorius laisvai kalba ir rašo angliškai, todėl sudėtingesnius dalykus paašškino ir angliškai

Jaycie Zinsner, 9A klasė:

Ką jūs veikiate Bostone?

Atvykau remiamas Baltijos Amerikos Laisvės fondo kaip vizituojantis tyrėjas Bostono universiteto Fizikos fakulteto Polimerų studijų centre. Pakvietimą šiai stažuotei gavau iš Polimerų studijų centro vadovo prof. H. Eugene Stanley, kuris pagrįstai laikomas termino „ekonofizika“ autoriumi dėl daugybės straipsnių šioje sparčiai besivystančioje mokslo srityje ir iniciatyvos, parodytos tarptautinėje konferencijoje daugiau kaip prieš 20 metų. Mano svarbiausias mokslinis tikslas stažuotės metu yra kartu su kolegomis iš Bostono universiteto ir kitais čia atvykstančiais kolegomis parengti keletą mokslinių straipsnių. Jaučiu nuolatinį Bostono lietuvių dėmesį ir rūpestį mano reikalais, ir tai labai padeda greičiau apsiprasti su nauja gyvenimo ir darbo aplinka.

Mikas Masterson, 9A klasė:

Kas yra ekonofizika, kiek metų ši sąvoka ir mokslas egzistuoja?

Terminas pradėtas naudoti daugiau kaip prieš 20 metų. Jis reiškia, kad statistinės fizikos metodai yra taikomi tirti socialines sistemas ir pirmiausiai ekonomines bei finansines. Iki tol tai daugiau buvo

V. Gončio pasakojimo atidžiai klausėsi 6–9 klasių mokiniai.

Dalios Shilas nuotraukos

matematinės statistikos taikymo sritis. Fizika nuo matematikos pirmiausiai skiriasi tuo, kad tai yra eksperimentinis mokslas, kurio rezultatai grindžiami atliekamais eksperimentais. Ekonofizikams eksperimentus pakeičia statistinė socialinių sistemų empirinių duomenų analizė, kuri šiuo metu yra labai efektyvi naudojant ištobulėjusius kompiuterius ir nuolat didėjančias socialinių duomenų kaupimo sistemas. Vilniuje šia sritimi mes susidomėjome daugiau kaip prieš 10 metų ir mūsų grupė VU TFAI Vyksmų ir sandarų teorijos skyriuje yra tikriausiai vienintelė Ekonofizikos grupė Lietuvoje šalia Ekonometrijos grupių. Ekonometrija tai matematinės statistikos taikymo ekonomikoje sritis, susiformavusi nepalyginamai anksčiau ir Lietuvos matematikai čia dirba jau senai. Tačiau konceptualūs šių dviejų metodų pagrindai yra skirtingi, o mokslinis dialogas ir konkurencija bendrame mokslo kontekste auge.

Dalia Shilas, 9A klasės mokytoja:

Fizika yra gamtos mokslas, o ekonomika – socialinis, tai ar joje veikia gamtos dėsniai ar fizikiniai?

Ne, fizikai nesiūlo negyvos gamtos dėsnius tiesmukiškai perkelti į socialinius mokslus. Tačiau, jei socialinėse sistemose egzistuoja harmonija ir dėsningumai, o fizikai nagrinėdami empirinius duomenis tai pastebi, tada tuos dėsningumus reikia tirti ir aiškinti empiriniais arba eksperimentiniais metodais, kurie ir yra visos fizikos metodologinis pagrindas. Dažnai net labai žymūs matematikai ne-

pastebi šio esminio metodologinio fizikos skirtumo nuo matematikos ir mano, kad objektyviai realybei pažinti užtenka tinkamai pasirinkti sąvokas ir aksiomas. Moksle konkurencija yra ne tik tarp fizinių ir socialinių mokslų, matematikai ir fizikai taip pat diskutuoja dėl savo vaidmens bendrame pažinimo procese.

Kaip visas gamtos pažinimas yra grindžiamas fizikos mokslo nustatyta elementarių dalelių sistema, taip dabar socialinių sistemų elgesį mėginama suprasti, gyvus subjektus pakeičiant abstrakčiais agentais. Pavyzdžiui, tokiu būdu galima nustatyti labai daug bendro tarp vabzdžių (skruzdžių) ir žmonių (prekiautojų finansų rinkose) kolektyvinio elgesio.

Ramunė Keegan, 9B klasės mokytoja:

Ar jūsų vizito tikslas išmokyti kažką naujo, o grįžus tai išbandyti ir kartu kažką naujo atrasti?

Tokį tikslą dažniau sau kelia jaunesni mokslininkai. Mano atveju uždaviniai yra kiti. Per 10 metų mes paskelbėme daugiau kaip 30 straipsnių, kuriuos galima priskirti ekonofizikos sričiai, tačiau jų cituojamumas mokslinėje literatūroje nėra toks gausus, koks galėtų būti. Moksle, kaip ir visur gyvenime, labai svarbūs yra tiesioginiai bendradarbiavimo ryšiai. Todėl mano svarbiausias tikslas yra sudominti kolegas Bostono universitete mūsų atliekamais darbais ir drauge su jais paskelbti bendrų straipsnių, kurie sukurtų idėjinį, mokslinį ryšį su jų atliekamais darbais ir naudojamais metodais. Tikiuosi, kad nauda bus abipusė, o rezultatai vertingi mokslinė prasme.

Veronika Dilbaitė, 9A klasė:

Kas jus paskatino tapti ekonofiziku?

Kiekvieno žmogaus gyvenimo kelias gali atrodyti nulemtas daugybės atsitiktinių dalykų, bet kai gilinesi atidžiau, gali pamatyti ir ryškius dėsningumo pasireiškimus. Ekonomika mane domino nuo pat vaikystės, bet tuometinėje Lietuvoje ši veiklos sritis buvo labai ideologizuota. Fizika mokykloje man sekėsi labai gerai, ir jaučiau, kad ši sritis yra artima mano mąstymui. Pakankamai anksti pats asmeniškai apsisprendžiau, kad sieksiu dirbti mokslinį darbą vienoje iš fizikos sričių. Sakyčiau, to meto sąlygomis tai buvo eilinė Lietuvos mokslininko karjera, dirbome labai uždarai, vienintelis langas į pasaulį buvo Maskva.

Po disertacijos apgynimo, pradėjus formuotis savarankiškiems moksliniams interesams dinami-
naro chaoso srityje, įtraukė Lietuvos permainas, kitaip, kaip revoliucija, to nepavadinsi. Su kolegomis kūrėme Lietuvos mokslininkų sąjungą permainoms Lietuvos mokslo erdvėje įgyvendinti. Teko ne-

V. Gontis skaitė pranešimą 8–9 klasėms. Dešinėje 8 klasės mokytoja Rita Lapšienė ir 9B – Ramunė Žukauskaitė-Keegan.

mažai prisidėti prie mokslo ir studijų sistemos valstybinio teisinio reguliavimo atsikuriančioje Lietuvoje. 1991–1993 metais dirbau Vyriausybėje, vadovavau jos institucijoms atsakingoms už mokslą ir studijas. Didžiuojuosi tuo, ką nuveikiau, bet kartu su pratau, kad nei politinė, nei administracinė veikla nėra mano pašaukimas. Smarkūs politiniai vėjai padėjo apsispręsti, ieškojau galimybių grįžti į mokslinį darbą ir panaudoti naujai įgytas žinias bei patirtį. Tiek man, tiek kolegoms institute atrodė, kad ekonofizika yra ta sritis, kur galėčiau pritaikyti savo žinias ir gebėjimus. Tai įgyvendinti labiausiai padėjo Vyksmų ir sandarų teorijos skyriaus vedėjas prof. Bronislovas Kaulakys. Jo statistinės fizikos darbai tapo pagrindu plėtoti finansų rinkų modelius. Darbas „pagauna“, jei tiki tuo, ką darai. Esu įsitikinęs, kad ekonomikoje gali būti kur kas daugiau mokslo ir dėsningumų, o ekonofizikai prie to nemažai prisidės.

Veronika Dilbaitė, 9A klasė:

Koks jūsų svarbiausias pasiekimas?

Tikiu, kad mano svarbiausi darbai dar nėra paskelbti. Idėjos ir darbai bręsta kartu su manimi, pasukinius darbus vertinu labiausiai. Didelių socialinių sistemų evoliucijoje lemiamą reikšmę turi ne racionalūs išskaičiavimai, bet tokios socialinių agentų savybės, kaip vienas kito imitavimas. Šia prasme žmonių sistemos elgiasi panašiai kaip vabzdžių ir gali būti modeliuojamos kompiuteriais ir matematinėmis lygtimis. Finansų rinkos nėra išimtis, dideli svyravimai ir krizės sukeliančios griūtys yra bandos jausmo veikimo finansų rinkose padariniai. Mūsų vystomus finansinių sistemų modeliavimo metodus, manau, galima taikyti ir kitaip formuluojant makroekonominius dėsningumus. Darbų išplėtimas į makroekonomikos sritį yra vienas didžiausių mano užmojų. Lietuvos makroekonominė raida yra didelis mano mokslinių idėjų dirgiklis.

Jaycie Zinsner, 9A klasė:

Ar Lietuvoje nėra galimybių įgyvendinti jūsų sumanymus?

Pats darbas mano pasirinktoje srityje gali būti sėkmingai atliekamas daugelyje pasaulio vietų, ačiū šiuolaikinėms informacinėms technologijoms. Bet mokslinio darbo atlikimas yra tik viena dalis, ne mažiau svarbu yra pasiekti, kad kiti tą darbą pripažintų ir naudotų. Čia ypač didelę reikšmę turi pasaulio mokslo centrai. Jiems susiformuoti reikalinga ir žmonių, ir resursų atitinkama koncentracija. Mano asmeninės galimybės bendradarbiauti aukščiausiu tarptautiniu lygiu buvo labai ribotos, bet galima pasidžiaugti, kad tokios galimybės Lietuvoje nuolat didėja.

Kad galimybės dirbti mokslinį darbą Lietuvoje gerėtų yra bendras mano ir mano kolegų Lietuvos mokslininkų sąjungoje tikslas. Tas rūpestis skleidžiasi ir už Lietuvos ribų, esame nemažai prisidėję organizuojant pasaulio lietuvių mokslo ir kūrybos simpoziumus. Lietuvos mokslininkų sąjungoje sukūrėme internetinę svetainę, kurios pagrindą sudaro lietuvių mokslininkų užsienyje ir laikraščio „Mokslo Lietuva“ duomenų bazės. Naudojantis šia informacine sistema sėkmingai suorganizuoti XI, XII ir XIII Pasaulio lietuvių mokslo ir kūrybos simpoziumai. Sudaryti ir išleisti XII ir XIII Simpoziumų tezių rinkiniai, XIII Simpoziumo plenarinių pranešimų rinkinys.

1996 m. kartu su kitomis kūrybinėmis sąjungomis, žurnalistų ir leidėjų organizacijomis kūrėme Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondą. Trejus metus, vadovaujant Fondo tarybai, teko prisidėti prie valstybės lėšas ir projektų vykdymą administruojančio fondo kūrimo, jis iki šiol išlieka labai svarbia kultūros, švietimo ir mokslo informacijos sklaidos visuomenėje organizavimo ir rėmimo institucija.

Audrius Šebeda, 9B klasė:

Kokius mokslinius projektus planuojate atlikti ateityje, po penkerių metų?

Mokslinių projektų planavimas paprastai apima trejų metų laikotarpį. Mano mokslinių idėjų įgyvendinimui tokio laikotarpio nepakaks, todėl galėčiau sakyti, kad beveik žinau kuo užsiimsiu ir po penkerių metų. Manau, kad ieškosiu statistinės fizikos metodų taikymo galimybių makroekonomikos teorijose aiškinantis šalių ekonominės konvergencijos mechanizmus.

Aidas Jakubėnas, 9B klasė:

Jeigu reikėtų rinktis kitą profesiją, kokią pasirinktumėte? Ar rekomenduotumėte tapti ekonofizikais?

Manau, kad teisė ir ekonomika galėjo būti mano pasirinkimas, jei aplinkybės būtų susiklosčiusios kitaip. Kiekvieno žmogaus profesijos pasirinkimas yra labai asmenišką dalyką, nes jis turi sietis su asmeniniais gebėjimais ir polinkiais. Rinkitės tai, kas Jums labiausiai sekasi. Jei lygintume ekonofiziką su kitomis mokslo alternatyvomis, galiu išsakyti daug argumentų jos naudai. Svarbiausia, mano galva, tikslųjų mokslų taikymas socialiniuose moksluose atveria visiškai naujas tyrimo erdves ir visiškai naujus galimus rezultatus. Socialiniai mokslai esmingai keisis, ir tai yra plati kūrybos erdvė to proceso dalyviams. Ne mažiau svarbu yra tai, kad žmogus, su prateš, jog mokslinis darbas nėra tikrasis jo pašaukimas, ekonofizikos žinias galės pritaikyti daugybėje kitų praktinės veiklos sričių.

Matas Buivydas, 9B klasė:

Kaip Jūs galite suprasti ekonomiką, taikydami teorijas ir metodus, kai viskas taip greitai keičiasi?

Tikrai, mokslas gerai aprašo reiškinį, kuriuose pasireiškia tvarka, harmonija, priežastingumas. Paprastai lengviau numatomi tokie reiškiniai, kurie aprašomi tiesinėmis lygtimis. Sudėtingi reiškiniai yra sunkiau aprašomi ar nuspėjami, paprastai jie yra netiesiniai ir daug dažniau sutinkami gamtoje. Mokslas, siekia suprasti ir tas pažinomo

vienos iš teorijų naudai. Socialinių teorijų teisingumą ar klaidingumą dažniausiai patvirtina laikas. Kadangi naudojant kompiuterius dabar galima sukaupti daug informacijos apie socialinius reiškinį, teorijas galime tikrinti vėl ir vėl jas bandydami jau turimų užrašytų duomenų pagrindu. Tai virsta tikra socialinių mokslų empirine laboratorija. Ta teorija, kuri klaidingai interpretuoja praeities duomenis, turi menkas galimybes numatyti ateities reiškinį. Tikrasis pažinimo džiaugsmas gali aplankyti tik tada, kai tiri dar iki galo nepažintus reiškinį. Jei yra tik viena teorija, pažinimo elemento nelieka, reikia tik mokytis tą visuotinai pripažintą teoriją.

Rita Lapšys, 8 klasės mokytoja:

Kodėl lietuvių kalba yra reikalinga netgi tikslųjų mokslų srityje, kur tarptautinė kalba yra anglų kalba?

Pasaulis yra gražus ir patrauklus savo įvairove. Kaip augmenijos bei gyvūnijų įvairovė mums yra labai svarbi, taip ir tautų bei kultūrų įvairovė yra didelė šio pasaulio vertybė. Didžioji žmonių dalis pagrindines žinias apie pasaulį gauna savo nacionaline kalba, tos būtinos žinios nuolat plečiasi kartu su pasaulio pažinimu. Tautos, kurios atsisako pritaikyti naujus terminus prie savo kalbos ir kultūrinio paveldo, pasmerkia save išnykimui, taip pasaulis gali virsti vienodas ir mažiau patrauklus.

Mokėti dvi tris pasaulio kalbas gali beveik kiekvienas žmogus, tokių žmonių gyvenimas yra daug įvairesnis ir įdomesnis. To Jums ir noriu palinkėti,

V. Gončio pranešimas – „Ekonofizika = rizikos fizika“.

ribas, kur reiškiniai tampa sunkiai numatomi ar aprašomi. Netvarka ir chaosas taip pat yra tyrimo objektas ir mokslas siekia nustatyti tas ribas, kur chaosas prasideda. Tvarka ir chaosas yra dvi neatskiriamos šio pasaulio savybės, kur viena virsta kita. Ekonomika tikrai yra ta sritis, kur vyrauja netiesiniai reiškiniai ir tikslaus aprašymo galimybės čia yra ribotos. Fizikoje tai vadinama sudėtingų sistemų mokslu.

Pasirodo, kad tos sudėtingos sistemos taip pat turi daug pasikartojančių reguliarių savybių, dažniausiai jos formuluojamos kaip statistinės (tikimybinės) savybės. Todėl socialinėse sistemose ir ekonomikoje paprastai reikia dirbti su statistiniu reiškinio aprašymu. Tam pasitarnauja matematinės statistikos ir statistinės fizikos žinios. Kitaip sakant, tas, kas greitai keičiasi, greitai ir pasikartoja, mokslas turi padėti numatyti gerų ir blogų reiškinį pasikartojimo tikimybes. Socialinės sistemos paprastai yra reguliuojamos įstatymais ir administracinėmis priemonėmis. Tik teisingai supratus socialinės sistemos veikimą, galima pasiūlyti teisingas reguliavimo priemones.

Andrius Narkevičius, 9B klasė:

Jūs sakote, kad mokslininkai laikosi skirtingų teorijų. Kaip žinote, kuris yra teisingas?

Kol reiškinys nėra iki galo ištirtas, jis gali turėti skirtingas mokslines interpretacijas ir teorijas, tai yra natūralu. Fizikoje paprastai skirtingos hipotezės tiriamos eksperimentiškai ir tai padeda apsispręsti

mokantis vienos seniausių pasaulio kalbų – lietuvių kalbos. Tautinės savivertės jausmas yra emociškai svarbus kiekvienam žmogui. Tas jausmas nebus pilnavertis, jei savo profesinių minčių negalėsite reikšti lietuvių ar kita jums svarbia kalba.

Ramunė Keegan, 9B klasės mokytoja:

Ar tikslieji mokslai turi potencialą ateityje?

Mano aplinkoje dažniau tenka sutikti priešingą abejonę dėl socialinių humanitarinių mokslų ateities. Kolegas tenka įkalbinėti, kad labai nesusireikšmintų. Skirtingas požiūris į skirtingas mokslų sritis, mano galva, tarpsta dėl skirtingų žmonių gebėjimų. Tačiau pažinimas yra turtingas savo metodų ir tiriamų objektų įvairove. Būtų visai naivu manyti, kad bent viena iš pažinimo sričių turi tendencijų nunykti. Priešingai, geriausias perspektyvas turi integralus pažinimas: tikslųjų mokslų metodų taikymai socialiniuose humanitariniuose moksluose ir kur kas didesnis humanitariniu disciplinų pažinimas technologinėse studijose.

Audrius Šebeda, 9B klasė:

Rašėte, kad Amerikoje lankotės ketvirtą kartą, kad gyvenamoji aplinka Bostone, nors ir šiek tiek skiriasi nuo kitų miestų, bet vis tiek yra labai amerikietiška. Ką jūsų nuomone, reiškia „labai amerikietiška“?

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė Petry • 8830 Magnolia Court • Orland Park, IL 60462 • El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

2015 m. Klaipėdos dienos sueigos įspūdžiai per fotografo brolio Martyno Juškelio objektyvą.

„Lituanicos“ tunto jūrų skautai ir jūrų budžiai kandidatai su savo vadu fil. Viliumi Dundzila (trečias iš d.)

Tuntininkė sesė Taiyda Chiapetta (d.) apdovanoja „Nerijos“ tunto seses „Žuvėdros“ žymenimis ir suteikia aukštesnius laipsnius.

Jauniausieji skautukai broliai bebrai duoda įžodį (teks vasarą juos pakrikštyti Lake Eden ežere). Kairėje jūrų budžių vadas j. b. Darius Maurukas.

Linksmi nusiteikę jūrų jaunieji, ką tik davę įžodį ir gavę kaklaraiščius, grįžta į rikiuotę, prisijungdami prie skautų – jie jau nebe bebrai!

Kovo 1 d., sekmadienį,

Dievo Apvaizdos parapijos kultūros centre Detrito Gabijos ir Baltijos skaučių ir skautų tantai ruošia savo tradicinę Kaziuko mugę.

Kviečiame visus, ne tik skautų šeimas, bet ir visą Detrito ir apylinkių visuomenę joje apsilankyti. Galėsite išbandyti laimę Velykinio stalo loterijoje ir pažaisti žaidimų. Bus gardžių lietuviško maisto patiekalų, skanių pyragų ir tortų. Smagiai praleisite popietę ir tuo pačiu paremsite Detrito skautes ir skautus.

Tel. pasiteirauti: 313-892-1860, pridėtinis nr. 235 arba 517-974-2949 (A. Anužis)

NY Neringos/Tauro tunto skautų Kaziuko mugė įvyks kovo 1 d., sekmadienį.

Mugės atidarymas tuoj po 10 val. šv. Mišių Apreiškimo parapijoje, Brooklyne. Bažnyčios adresas: 259 North 5th Street, Brooklyn, NY 11211. (Kampas Metropolitan Avenue ir Havemeyer Street). Kaziuko mugė vyks Our Lady of Mt. Carmel salėje (3 kvartalai nuo bažnyčios). Laukiame visų!

Dėmesio! Dėmesio! Dėmesio!

Pasižymėkite savo kalendoriuje!

Tradicinė Čikagos lietuvių skautų Kaziuko mugė vyks **kovo 1 d., sekmadienį**, Ritos Riškienės salėje, Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Pavasario šventė prasidės šv. Mišiomis 9 val. r. Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje. Mugės atidarymas – Ritos Riškienės salėje 10 val. r. Kviečiame lietuvišką visuomenę, jų draugus, šeimos narius atvykti ir paremti šią lietuvišką jaunimo organizaciją.

Dėmesio!

leškome prekiautojų tradicinei Čikagos lietuvių skautų Kaziuko mugei, kuri vyks **kovo 1 d. nuo 9 val. r. iki 2 val. p. p.**

Pasaulio lietuvių centre Lemonte.

Prekystalio kaina – 65 dol.

Daugiau informacijos suteiks

Aušra Petry tel. 708-349-8432 arba

el. paštu kmvendors2015@gmail.com

Apie laimę augti gausioje šeimoje ir tikėjimo kelią

Lietuvoje viešėjo Žiba Sidrytė – jauniausioji dr. Lino ir Rimos Sidrių dukra, ką tik baigusi komunikacijos mokslus St. Louis universiteto Jėzuitų koledže. 21-erių Žiba aktyviai dalyvauja organizacijos „Opus Dei“ ir studentų katalikų brolijos FOCUS veikloje. Praėjusią vasarą Žiba drauge su keturiomis savo pusseserėmis iš JAV – Vaiva Urbaityte, Vilija ir Nida Aleksaitėmis bei Vasara Kulbyte atvyko į Lietuvą savanoriauti „Opus Dei“ įsteigtoje tarptautinėje stovykloje „Pušynas“. Dvi vasaras Žiba savanoriavo ir vienuose Lietuvos vaikų namuose. Su **Žiba Sidryte** kalbėjosi **Jurga Žiugždienė**.

Kai studijuoji universitete yra sakoma, kad tai – tavo laikas, kurį turi skirti sau, būti savanaukiškas, galvoti apie savo gyvenimą, savo rūpesčius, todėl pirmais metais universitete man buvo sunku, nes man tai nebuvo priimtina. Aš turėjau beveik per daug laiko galvoti apie savo rūpesčius. Bet kai esi su daug žmonių namuose, tau tokie dalykai neateina į galvą, neturi laiko galvoti apie save. Manau, kad kai turi per daug laiko, natūraliai pradedi galvoti, jog man trūksta to ar ano, kad tą ar aną padariau

Dr. Linas ir Rima Sidriai su savo vaikais (iš k.): Gaja, Žiba, Saulė, Gintaras. Antroje eilėje iš k.: Vincas, Lina, Rimas, Vija. Asmeninio archyvo nuotr.

Žiba Sidrytė

Bernardinai.lt nuotr.

– Esate „pagrandukė“ tarp savo aštuonių brolių ir seserų. Ką jums suteikė galimybė augti tokioje didelėje šeimoje?

– Amerikoje šiandien retas dalykas turėti tokią didelę šeimą, todėl tai kelia žmonėms susidomėjimą. Aš būdama jauniausia galėjau labai daug išmokti iš savo brolių ir seserų. Didelėje šeimoje neišvengiamai turi gyventi pagal tam tikras vertybes – dailintis, turėti labai daug kantrybės, padėti vieni kitiems, atiduoti save ir būti nesavanaudžiam. Negali gyventi vien tik sau, kai aplinkui tiek daug žmonių, iš tavęs vis kažko reikalaujančių. Mūsų tėvas labai norėjo, kad kuo daugiau laiko praleistume visi kartu. Po vakarienos būdavo šeimos valandėlė, kai tėvai su mumis bendraudavo, mes, vaikai, rengdavome pasirodymus, šokdavome, dainuodavome. Ir dabar, kai jau visi gyvename nebe su tėvais, bandome išlaikyti glaudžius ryšius, drauge švenčiame Kalėdas ir pan.

Aišku, kartais mes, vaikai, ir pasipykdavome, bet labai mokėdavome susitaikyti, nes buvome moki, kad reikia atsiprašyti. Tai mums labai padėjo ir padeda studijuojant, kai turi gyventi su kitais studentais drauge, kadangi gebame puikiai sutarti su savo kambario draugais. Taip pat esame įpratę, kad reikia tvarkytis, valyti virtuvę ir pan. Pradėjusi studijuoti, aš iš karto pajutau gyvenimo didelėje šeimoje privalumus.

– Ar tau netrūko tėvų dėmesio augant tokiam būryje vaikų?

– Mano nuomone, labai negeras dalykas, kai esama per daug tėvų dėmesio, kuris dusina. Mano tėvų santykis su kiekvienu vaiku buvo labai asmeniškasis ir glaudus. Tačiau augimas didelėje šeimoje man padėjo tapti savarankiška, ne tokia priklausoma nuo tėvų, nuo jų pagalbos. Turiu draugų, kurios jau mokosi universitete, bet nemoka išsiskalbti savo draabužių arba kiekvieną dieną turi skambinti mamai, nes negali pačios priimti jokių sprendimų. Manau, kad mūsų šeimoje niekam niekada netrūko dėmesio.

negerai. Todėl, manau, jog turėdamas didelę šeimą žmogus jaučiasi laimingesnis nei vieną ar du vaikus. Galvoju, kad kai šeimoje auga vienas ar du vaikai, tėvai juos laiko tik savo gyvenimo dalimi ar netgi kliuviniu realizuoti savo pomėgius. Tačiau, kai šeimoje daug vaikų, tada visą save atiduodi šiai mažai bendruomenei, šeima tampa visu tavo gyvenimu.

Kai savo netikintiems draugams kalbu apie krikščionybę, katalikybę ir sakau, jog tik tada tapsi laimingas, kai negyvensi vien sau ir dėl savęs, jiems sunku tai suprasti. Tai atrodo tikras paradoksas: kaip gali būti laimingas, pamiršdamas apie save? Tačiau kai tai darai dėl Dievo, juo

pasitiki, tikrai jautiesi labai laimingas.

Aš labai mėgstu šokti. Prieš keletą metų, kai apie tikėjimą galvojau ne taip rimtai, šokdama labiau rūpinausi, kaip atrodau, kaip mane mato berniukai. O dabar aš šoku tam, kad išmokyčiau kitus. Ir tada tampa daug smagiau. Nes pasikeičia tavo tikslas. Galbūt kiti to skirtumo nepastebi, nebent tik mano kuklesnį makiažą, bet mano mąstymas ir tikslas tapo kitoks.

– Kaip tėvai jus auklėjo? Kas jiems buvo svarbiausia?

– Mano tėvai nebuvo labai griežti. Tačiau tėvas mus drausmindavo, ir mes jį labai gerbėme. Mama buvo labai kūrybinga, ji liko su mumis namuose, ir man tai labai patiko. Mums visiems tai buvo labai didelė dovana. Mama sukūrė mūsų šeimos kultūrą. Šventės mūsų namuose visuomet būdavo labai didelis įvykis. Švėsdavome ne tik pagrindines šventes, bet ir Valentino dieną ir netgi šv. Patriko bei kitas. Todėl buvo jausmas, jog gyvenime labai daug švenčių ir galime labai daug kuo džiaugtis. Taigi, mūsų namuose buvo pasakiška. Tačiau nebuvo ir lepinami – kiekvieną šeštadienį visi valydavome ir tvarkydavome namus. Tai skatina ir „Opus Dei“. Pavyzdžiui, jeigu mes apstojame viešbutyje, visuomet kambarį paliekame tvarkingą. „Opus Dei“ skatina rodyti pagarbą kitiems.

Taigi mama buvo labai kūrybinga, o tėvas – intelektualas. Jis labai mėgo filosofiją, istoriją. Susirinkę vakarienos dažnai diskutuodavome arba jis mums skaitydavo savotiškas paskaitas. Mums, vaikams, kartais būdavo sunku ramiai išsėdėti, bet jis vis tiek tęsdavo ir teko išmokti mandagiai klausytis. Tėvas taip pat labai pabrėžė skaitymo svarbą. Per vasaras atostogas kasdien turėdavome po valandą skaityti lietuviškai ir angliškai.

Tėvas labai norėjo, kad mes šeimoje tarpusavyje kalbėtume lietuviškai. Pavyzdžiui, jei tėvas išgirdavo, kad kalbamės angliškai (mums angliškai kalbėti buvo lengviau), mus „bausdavo“ – liepdavo apibėgti aplink namą arba skaityti laikraštį „Draugas“.

Mūsų tėvai sako, kad vienas svarbiausių dalykų, kuriuos gali duoti savo vaikams, tai geri tėvų santykiai. Mes, vaikai, tą taip pat supratome ir stengėmės jiems padėti. Nes žinojome, jei mes labai išdykausim ir mama supyks, tada supyks ir tėvas, ir galiausiai jie susipyks tarpusavyje, o tada ir mes blogai jausimės, nes esame visi susiję.

Tėvai taip pat labai puoselėjo tarpusavyje santykius poroje. Kiekvieną savaitę jie stengdavosi bent kartą skirti laiko tik sau patiems. Kai jie negalėdavo išeiti į restoraną, užsidarydavo atskirame kambaryje ir ten surengdavo sau vakarienę su žvakėmis ir panašiai. Tai man paliko labai gilų įspūdį. Iš pradžių nesuprasdavau, kodėl jiems reikia tai daryti, jei mes galime visi drauge smagiai leisti laiką. Bet vėliau suvokiau, jog jų tarpusavyje santykis yra visai skirtingas dalykas ir labai gyvas, kuris gali lengvai gerėti arba blogėti, todėl reikia jį aktyviai puoselėti.

– Kaip į tavo žiūrėjo draugai vaikystėje, kad buvai iš tokios didelės šeimos? Ar nesigėdijai to?

– Galbūt aš negalėjau dėvėti pačių madingiausių drabužių, dažnai dėvėdavau savo sesers išaugtus. Mes negalėjome sau leisti švaistyti pinigų. Bet man tai nebuvo problema. Kartais žmonės nustebdavo, kad aš iš tokios didelės šeimos, nes jiems atrodė, jog šiais laikais tokių nebūna.

– Ar pati norėtum turėti gausią šeimą?

– Taip, kuo toliau, tuo labiau. Būdama Lietuvoje aš lankiausi panašiose šeimose kaip mūsų ir mačiau, kokios jos gražios. Džiugu matyti, kad ir šiandien esama žmonių, kurie stengiasi turėti dideles, katalikiškas šeimas. Mano pasaulėžiūra bei tikslas taip pat panašūs.

– Kaip supratau, tavo tikėjimas taip pat perėjo skirtingus etapus, nors ir esi užaugusi katalikiškoje šeimoje? Kada ir kodėl įvyko tas lūžis, kokybinis tavo tikėjimo pasikeitimas?

– Taip, aš užaugau katalikiškoje šeimoje, kur tėvai daug kalbėdavo apie tikėjimą, stengėsi, kad jį suprastume. Nežinau, ar tai būdinga Lietuvai, bet Amerikoje žmonės dažnai mąsto taip: aš tikiu, kad yra Dievas, bet religija man nelabai svarbi. Dabar labai populiaru būti ne religingam, bet „dvasingam“. Tėvai nesuntė mūsų į katalikišką mokyklą, kur neretai žmonės išeina dar labiau netikintys, nei buvo prieš tai. Mesėjome į paprastą valstybinę mokyklą, o religinis auklėjimas vyko namuose ir ateitininkų stovyklose.

Kai atsidadūriau universitete, pradėjau mąstyti, kiek mano tikėjimas yra tikrai mano, o kiek tik perduotas tėvų kaip tradicija. Universitete iš pradžių buvo labai sunku, nes jaučiausi apsupta žmonių, kurie beveik sau nekeliu tokių klausimų. Tada kartais jausdavausi vieniša, bet tai iš tiesų tik labiau padėjo man siekti Dievo. Namuose ištis buvo labai patogiu, nes net nekildavo klausimas, ar tikrai yra Dievas, nes ten jausdavausi taip saugiai ir smagiai. Taigi, pirmais metais universitete susidūrusi su spaudimu gyventi, „kaip nori“ – eiti į barus ir pan., aš pajutau nerimą. Manau, kad ir kiti tai jaučia, tačiau to nesuvokia, nes neužaugo tokiose šeimose kaip mano, kur buvo daug meilės, džiaugsmo ir buvo jaučiamas Dievo artumas. Todėl, kai nutolau nuo šeimos, labai pajutau to praradimą. Tačiau tai mane paskatino labiau ir aktyviau atsigręžti į tikėjimą.

Nukelta į 14 psl.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Pritarta balsavimui internetu

Vilnius (BNS) – Vyriausybė pritarė siūlymui įteisinti balsavimą internetu. „Tokia balsavimo forma ypač aktuali jaunesnio amžiaus žmonėms, be to, balsuoti internetu daug patogiau būtų Lietuvoje negyvenantiems piliečiams“, – teigiama pranešime.

Seimui yra pateikta įstatymų pataisos, kuriomis siūloma įteisinti piliečių balsavimą internetu per Prezidento, Seimo, savivaldybių tarybų, Europos Parlamento rinkimus bei referendumus.

„Man gaila, kad nepavyko realizuoti šių pataisų iki savivaldos rinkimų, nes būtų buvęs geresnis laikas pabandyti“, – sakė teisingumo ministras J. Bernatonis.

Siūloma, kad internetu piliečiai galės balsuoti norimą skaičių kartų. Galiojančiu būtų laikomas paskuti-

nis balsas. Balsuoti internetu galėtų visi balsavimo teisę turintys Lietuvos gyventojai, kurie gali save identifikuoti elektroninėje erdvėje.

Įteisinus balsavimą internetu, galimybė balsuoti tradiciniu būdu ir toliau išliktų.

Balsuojant internetu, rinkimų rezultatai būtų apdorojami greičiau, reikėtų mažiau lėšų biuleteniems spausdinti, rinkimų komisijų narių darbo užmokesčiui, sumažėtų eilės rinkimų apylinkėse.

J. Bernatonio teigimu, elektroninis balsavimas taip pat paskatins žmones aktyviau dalyvauti rinkimuose. „Tai papildoma galimybė labai svarbi mūsų išeivijai“, – tvirtino ministras.

Elektroninio balsavimo sistemai sukurti reikės apie 4 mln. litų.

Emigracijos tempai nebekinta?

Vilnius (BNS) – Emigruojančių Lietuvos gyventojų skaičius pernai nepakito, o grįžtančiųjų kasmet daugėja, teigia „Swedbank“ asmeninių finansų instituto vadovė Lietuvoje Odetta Bložienė.

„Emigracija tiek pernai, tiek už pernai siekė apie 38 tūkst. gyventojų. Taip pat pastebimos tendencijos, kad imigracija kasmet auga – pernai grįžo apie 26 tūkst. gyventojų. Grįžtančiųjų skaičius, palyginti su 2013 metais, yra 18 procentų didesnis“, – sakė ji.

Prognozuojama, kad šiemet emigracijos tempai turėtų išlikti panašūs, kaip ir pernai, ar kiek mažesni.

Statistikos departamento duomenimis, pernai daugiausiai dėl vidinės migracijos gyventojų neteko Panevėžys, Alytus ir Kelmės rajonas, daugiausiai žmonių atvyko į Vilnių, Kauno bei Klaipėdos rajonus. Iš viso pernai savo gyvenamąją vietą pakeitė beveik 63 tūkst. gyventojų (2013 metais – 57 tūkst.).

Tarp populiariausių emigracijos krypčių išlieka Jungtinė Karalystė, Airija ir Norvegija.

Lietuva pirmąją pagal pareigūnų savizudybes

Vilnius (VRM info) – Vidaus reikalų ministerijoje (VRM) vyko pasitarimas savizudybių prevencijos tema, skirtas aptarti VRM valdymo srities įstaigose veikiančius savizudybių prevencijos mechanizmus, pagrindines šios srities problemas bei galimus sprendimus.

„Remiantis neoficialia statistika, pagal pareigūnų savizudybių skaičių Lietuva šiuo metu pirmąją tarp Europos šalių“, – pažymi VRM viceministras A. Norkevičius.

VRM vykusio pasitarimo metu VU Klinikinės ir organizacinės psichologijos katedros vedėja prof. habil. dr.

Danutė Gailienė pažymėjo, jog pagal savizudybių skaičių Lietuva jau 20 metų yra viena pirmųjų pasaulyje.

Pasitarime dalyvavę įstaigų prie VRM – Policijos departamento, Valstybės sienos apsaugos tarnybos, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento, Viešojo saugumo tarnybos, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos bei Vadovybės apsaugos departamento atstovai pristatė pareigūnų savizudybių analizę bei pateikė savo siūlymus dėl galimų sprendimų, užtikrinant tinkamą prevenciją.

Gydytis į Lietuvą atvyks 100 ukrainiečių

Vilnius (BNS) – Gydyti ir reabilitacijai į Lietuvą šiais metais turėtų atvykti apie 100 ukrainiečių, tarp jų ir karių.

Dėl to susitarė Lietuvoje viešėjusi Ukrainos ministrų kabineto ministrė Ana Oniščenko.

Kiekvieną mėnesį į Druskininkų

ligoninę bus siunčiami 4–6 sužeisti Ukrainos kariai.

Praėjusią savaitę į Lietuvą gydytis atvyko trys per antiteroristinę operaciją Ukrainoje sužeisti kariai. Sausį į Lietuvą gydytis atvyko septyni kariai.

Vilniuje atidarytas Indijos garbės konsulas

Vilnius (ELTA) – Vilniuje atidarytas Indijos garbės konsulas Lietuvoje, kuriam vadovaus garbės konsulas Rajinder K. Chaudhary.

Indijos garbės konsulu R. K. Chaudhary jau buvo 2008–2010 metais. Lietuvoje jis gyvena ir dirba nuo 1997-ųjų. 2014 m. tapo Lietuvos Respublikos piliečiu.

Indija – svarbi Lietuvos ekonomikos partnerė, aktyviai bendradar-

biaujama kultūros ir mokslo srityse. Padedant Indijos garbės konsului, Lietuvoje kasmet rengiamas tarptautinis Indijos klasikinio meno festivalis „Sursadhana“. Pagal ekonominio ir techninio bendradarbiavimo programą ITEC Indijoje stažuojasi įvairių sričių specialistai iš Lietuvos.

Lietuvai akredituota Indijos ambasada yra įsikūrusi Varšuvoje.

Vokietija atkirto Graikijai: tikimybė yra nulinė

Berlynas (BNS) – Vokietijos ekonomikos ministras Sigmar Gabriel atmetė Graikijos naujojo ministro pirmininko reikalavimą Vokietijai išmokėti kompensaciją už Antrojo pasaulinio karo laikais nacių padarytą žalą, pareikšdamas, kad šis klausimas buvo išspręstas prieš 25 metus.

„Tikimybė yra nulinė“, – pareiškė S. Gabriel, kuris taip pat yra Vokietijos vicekancleris.

Graikijos ministras pirmininkas Alexis Tsipras parlamente pareiškė, kad jo šalis turi „moralinę pareigą“ prašyti Vokietijos sumokėti už priverstinę karo laikų skolą ir kitų kompensacijų.

Praėjus beveik 70 metų po karo, per kurį ketverius metus Graikiją okupavė naciai privertė Graikijos centrinę banką suteikti Trečiajam reichui finansiskai šalį sužlugdžiusią paskolą, Berlynas tokius reikalavimus atmeta.

Remiantis kai kuriais šaltiniais Atėnuose, Vokietijos įsiskolinimas siekia maždaug 162 mlrd. eurų, arba daugiau nei pusę Graikiją dabar užgriuvusios skolos.

Pasak S. Gabriel, taškas buvo padėtas tada, kai abi buvusios Vokietijos pasirašė sutartį su Sąjungininkėmis 1990 metais, kurie yra laikomi oficialia Antrojo pasaulinio karo pabaiga.

Sankcijos Rusijai atidėtos Ukrainos prašymu

Briuselis (BNS) – Europos Sąjunga (ES) sankcijų Rusijos valdžios ir separatistų atstovams įgyvendinimą atidėjo pačių ukrainiečių prašymu.

„Įgyvendinimas kelioms dienoms atidėtas todėl, kad mes atsivėlgėme į ukrainiečių prašymą, nes jie norėjo, kad kita pusė turėtų mažiau pretekstų nesiderėti arba derėtis nekonstruktyviai, jeigu įvyks viršūnių susitikimas Minske“, – paaiškino Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius.

Pagal planus, ES užsienio reikalų ministrai turėjo patvirtinti vadinamojo „juodojo sąrašo“ išplėtimą, į jį įtrau-

kiant penkis Rusijos valdžios ir 14 separatistų atstovų.

Dėl sąrašo, kuriame esantiems asmenims draudžiama atvykti į ES ir kurių turtas išaldomas, sutarė visų ES valstybių ambasadoriai. Sankcijos plečiamos reaguojant į ataką Mariupolyje, per kurią žuvo 30 žmonių.

L. Linkevičius pabrėžė, kad šiuo sprendimu ES sankcijos nėra atšaukiamos, o ES jas švelnintų tik tuo atveju, jei pasikeistų reali situacija Rytų Ukrainoje, kur Ukrainos pajėgos kovoja su Rusijos remiamais separatistais.

Putino propaganda davė savo vaisius

Maskva (ELTA) – Tešiantis Ukrainos krizei, Rusijos gyventojai kaip niekad priešiška žvelgia į Vakarų. Pasiskelbti „Levada“ centro atliktos apklausos rezultatai rodo, kad net 81 proc. respondentų neigiamai vertina Jungtines Valstijas. 2014 metų sausį tokią poziciją išsakė 44 proc. rusų.

Dalis tų, kurie JAV ir Rusijos santykius vadina priešiškais, per tą patį laikotarpį išaugo beveik 10 kartų – nuo 4 iki 42 proc. Net tradiciškai apklausoje greičiau teigiamai vertinami Rusijos santykiai su Europos Sąjunga (ES) naujame tyrime 71 proc. respondentų buvo įvertinti neigiamai.

24 proc. rusų dvišalius santykius

vadino priešiškais. Prieš metus taip manė tik 1 proc. rusų. Dėl tolesnės santykių plėtros nuomonės išsiskyrė. 40 proc. apklaustųjų buvo už santykių su Vakarais stiprinimą, 36 proc. pageidavo aiškaus Maskvos atsiribojimo nuo Briuselio ir Washingtono.

Tokio priešiško Vakarams nėra buvę nuo apklausų pradžios. Tai siejama su agresyvia propaganda valstybinėje Rusijos televizijoje.

Rusijos ekonomikai labai smogė Vakarų sankcijos. Daugelis žmonių kenčia dėl drastiško rublio nuvertėjimo. Daugeliui rusų nepatinka ir tai, kad tokia tolimesnė šalis, kaip JAV, kišasi į Ukrainos krizę.

Mongolijoje rasta vienuolio mumija

@siberian_times

Ulan Batoras (technologijos.lt) – Atokiam kalnų regione Mongolijoje rasta mumija – medituojančio budistų vienuolio palaikai. Vienuolis mumija virto medituodamas lotoso poza.

Nors žmogaus palaikų teismo medicininė ekspertizė dar tik bus atliekama, manoma, kad mumijai – apie 200 metų.

Unikalus radinys buvo aptiktas sausio 27 d. Songinochairchano provincijoje, rašo mongolų dienraštis „Morning Newspaper“. Mumija buvo apsiautusi galvijų oda. Kokio gyvulio oda – arklio, jaučio ar kupranugario – kol kas nenustatyta.

Žmogaus palaikai bus tiriami šalies sostinėje Ulan Batore. Pirminiais duomenimis, tai gali būti lamos Daši-Doržo Itgilovo mokytojas. Lama Daši-Doržo Itgilovas gimė 1852 m., buvo buriatų budistų lama. Ši bendruomenė išpažino Tibeto budistų tikėjimą.

VERSLO NAUJIENOS

Už karą Ukrainoje, Krymą moka net naujieji carai

Ekonominė griūtis Rusijoje pasiekė ir turtingiausiuosius. Rusijai grimziant į sunkmetį, net turtingiausi šalies žmonės atsikrato „balasto“ – rublių. Maskvos nekilnojamojo turto rinkoje gausėja prabangių būstų, dar neseniai priklausiusių garsiems oligarchams. Ir kai kurių jų kainos svyruoja ties 100 milijonų eurų suma.

Per sunki našta ir oligarcho piniginei?

Rusijos sostinėje dabar parduodama namų, kuriuose nepasibodėtų gyventi ir caras. Iki katastrofiško rublio smukimo praėjusių metų baigoje vietos nekilnojamojo turto rinka tokių siūlymų paprastai nesulaukdavo – paklausa būdavo labai ribota.

Pabandykite įsivaizduoti: baroko stiliumi įrengti rūmai su devyniais pasakiškais miegamaisiais, dviem baseiniais, tviška auksas, krikščioniniai sietynai... Dauguma pasaulio monarchų gyvena kuklesniuose apartamentuose. O dar rūmus supa bemaž 40 kvadratinė kilometrų ploto nuosavas sklypas.

Už karališką prabangą, teks sumokėti karališką sumą – apie 93 mln. eurų. Tad kad ir kokių milijonierių nuostolių patyrė Rusijos oligarchai dėl rublio žlugimo, sankcijų už įsiveržimą į Ukrainą ir Krymo aneksiją, tokia suma vis tiek bus įkandama tik jiems.

Štai namas stūkso vadinamajame Rusijos Beverly Hillse – Rubliovkos gyvenvietėje netoli Maskvos. Jį parduodanti nekilnojamojo turto agentūra (ne bet kokio, o „Sotheby's International Realty“ – ištaigingiausių būstų pasaulyje pardavėja) tvirtina, kad namukas pamaskvėje niekuo nenusileidžia Europos aristokratų dvarams.

Pardavėjo tapatybė neatskleidžiama, daug ką pasako faktas, kad šie aukso rūmai stūkso Rubliovkos priemiestyje, o ten atsitiktinių kaimynų nebūna – vien Rusijos turtingiausieji, galingieji, A klasės žvaigždės. Taigi ir nuosavybės kainos čia vienos aukščiausių pasaulyje.

Vienas iš daugelio karalių vertos rezidencijų, pastatas yra trijų aukštų ir iš tolo primena prancūzišką pilaite, kurioje gyvenamasis plotas siekia 2 300 kvadratinė metrų.

Viduje didžiausią išpūdį daro miegamieji. Kiekvienas jų akina auksu, bet kartu ir skirtingo stiliaus interjeru: vienas miegamasis stulbina baldų prabanga, kitas – sienas puošiančiais brangiausiais meno kūrinių. Taigi garsiausių planetos viešbučių prezidentiniams apartamentams iki jų toli.

Kambarys Rubliovkoje.

Scanpix nuotr.

Rūmai Rubliovkoje parduodami su visais baldais, kai kurie iš jų pagaminta geriausių Europos meistrų, bei įranga. Dėl nacionalinės valiutos krizės didžioji dauguma vietos turtuolių vis intensyviau ieško būsto užsienyje.

Kainų „lubų“ nėra

Rubliovka – miškinga gyvenvietė ant Maskvos upės krano. Ji iškilo praėjusio amžiaus paskutiniame dešimtmetyje, iškart po Sovietų Sąjungos griūties. Vakariniame sostinės priemiestyje apsigyveno kę tik iškepti posovietiniai milijardieriai, estrados žvaigždės, vyriausybės vadovai ir pramonės magnatai. Prikė labai nedaug laiko, ir greta kičinės privačios architektūros pavyzdžių ėmė dygti prabangios parduotuvės, automobilių salonai, sporto klubai – viskas, kas tik galėtų sudominti garsius ir turtingus Rubliovkos gyventojus.

Per tuos dešimtmečius kaimynystė šioje gyvenvietėje tapo tokia išskirtine privilegija, tad minėti barokiniai aukso rūmai net nėra brangiausias nekilnojamas turtas šiandieninėje rinkoje. Rubliovkoje apstu gerokai daugiau kainuojančių namų, kuriais jų šeimininkai norėtų atsikratyti.

Kaip teigia kitos nekilnojamojo turto agentūros „Metrium Gruop“ atstovai, šiuo metu Rubliovkoje parduodamos dvi vilos, už jas prašoma 113 mln. ir 130 mln. eurų. Dar brangesnis nekilnojamas turtas ešą parduodamas Skolkovo plente – už ten stovintį „pasakų namelį“ pirkėjas turės sumokėti apie 173 mln. eurų.

Maskvoje ir jos apylinkėse dirbantys nekilnojamojo turto ekspertai nesutaria, ar šiais vis sunkėjančiais laikais pavyks rasti tokiems rūmams pirkėjus. Daugelis nekilnojamojo turto agentūrų Rusijoje jau nuo lapkričio kainas nurodo JAV doleriais. Ir sako pastebėjusios, kad klientų elgesys iš esmės pasikeitė: derybos dėl galutinės sumos yra vis aršesnės ir ilgesnės, daugiausia nuperkama nekilnojamojo turto, kurio kaina neviršija 2 mln. dolerių. Bet tai vis tiek išpūdingos sumos žinant, kad dėl šaliai taikomų ekonominių sankcijų paprasti rusai dabar mažiausiai galvoja apie geresnį stogą virš galvos – prekybos centrų lentynos daug kur kasdien vis tuštėja...

Pagal Sergejaus Stonkaus str. iš Ekonomika.lt

Naftos kainos gali smukti iki 20 JAV dolerių

Šiuo metu vykstantis naftos kainų augimas yra tik laikinas ir „juodasis auksas“ netrukus gali atpigti net iki 20 JAV dolerių už barelį, pareiškė JAV finansų grupė „Citigroup“. Pasak „Citigroup“ biržos prekių tyrimų skyriaus vadovo Edward Morse, gamybos apimtys JAV vis dar auga, Brazilija ir Rusija išgauna rekordinį naftos kiekį, o Saudo Arabija, Irakas ir Iranas siekia išlaikyti savo rinkos dalį mažindamos Azijai skirtas kainas.

Rinkoje yra perteklius, saugyklos persipildžiusios, gamyba tikriausiai nebus pradėta mažinti anksčiau kaip trečiąjį ketvirtį, – sakė E. Morse.

Per tą laiką WTI naftos rūšies kaina, kuri šiuo metu siekia apie 52 JAV dolerius už barelį, gali „kuriam laikui“ smukti iki 20 JAV dolerių už barelį, sakoma pranešime.

JAV skalūnų naftos revoliucija sužlugdė Naftą eksportuojančių valstybių organizacijos (OPEC) galimybę manipuluoti kainomis ir didinti naftą gaminančių šalių pelną.

„Vis labiau atrodo, kad OPEC nebesugrįš prie seno veiklos vykdymo būdo“, – rašo E. Morse.

„Citigroup“ prognozuoja, jog „Brent“ rūšies naftos kaina šiemet sieks vidutiniškai 54 JAV dolerius už barelį.

BNS

Japonai tikrins lietuviškos jautienos kokybę

Gegužę į Lietuvą atvyks Japonijos ekspertai, kurie tikrins jautienos perdirbėjus. „Japonai gerai vertina Lietuvos maisto ir veterinarinės kontrolės sistemą. Patikimos šalies įvaizdį užsitarnavome, kai 2012 metais Australijos maisto standartų agentūra Lietuvą dėl vadinamosios galvijų kempinligės oficialiai pripažino mažiausios rizikos šalimi ir atvėrė savo rinką lietuviškai jautienai“, – pranešime sako Veterinarijos tarnybos direktorius Jonas Miškus.

Pasak jo, palengvinti jautienos eksportą į Japoniją gali ir tai, kad šios šalies institucijos Lietuvos Nacionalinį maisto ir veterinarinės rizikos vertinimo institutą įtraukė į Japonijos patvirtintų analitinių institucijų sąrašą.

Vasarį numatomas Irano ekspertų vizitas į Lietuvą, o kovą – Maroką. Šios šalys taip pat svarsto atverti savo rinkas lietuviškai jautienai.

Veterinarijos tarnybos info

Euro kursas JAV dolerio atžvilgiu nekinta

Euro kursas beveik nekinta JAV dolerio atžvilgiu, tuo tarpu jenos kursas kyla aukštyn, visų pirma dėl padidėjusios saugesniu laikomo turto paklausos. Pasak ekonomistų, investuotojams nerimaujant dėl neapibrėžtumo dėl Graikijos, rizikingo turto paklausa mažėja, o jenos paklausa didėja.

„Akivaizdu, kad dėl mažėjančio susidomėjimo rizikingu turtu, ypač atsižvelgiant į tai, kas vyksta Graikijoje, laimi jena“, – teigia ekspertai.

Graikijos premjeras Alexis Tsipras pareiškė, kad Atėnai neprašys tarptautinių kreditorių galiojančios pagalbos programos pratęsimo.

BNS

„Ryanair“ gali palikti Lietuvą

Airijos pigių skrydžių bendrovė „Ryanair“ teigia, kad Lietuvai padidinus mokesčius Vilniaus ir Kauno oro uostuose, bendrovė svarstys apie galimybę perkelti skrydžius į kitas šalis. Anot bendrovės komercijos direktoriaus David O'Brien, kitais metais baigiasi „Ryanair“ sutartis dėl oro uosto mokesčių Lietuvoje. Tačiau jis teigė tik, jog pavyks susitarti su Lietuvos oro uostų vadovybe.

Vilniaus oro uosto vadovas Gediminas Almantas sakė, kad klausimas dėl sąlygų bendrovei „Ryanair“ yra per ankstyvas.

„Ne tik „Ryanair“, bet ir kitoms bendrovėms buvo pranešta, kad naujos kainodaros principus pristatysime, pasibaigus šių metų pirmajam ketvirčiui. Po to prasidės derybos ir naujos kainodaros derinimai. Sieksime susitarimo, o ne konfrontacijos“, – sakė G. Almantas.

„Žinių radijas“

2010 metais buvo svingingai atidaryta „Ryanair“ bazė Kaune.

anna.aero nuotr.

Euro ir kitų valiutų santykiai (2015 metų vasario 11 d.)

1 USD (JAV doleris) – 1,13 EUR
1 AUD (Australijos doleris) – 1,45 EUR
1 CAD (Kanados doleris) – 1,41 EUR
1 GBP (Didžiosios Britanijos svaras sterlingų) – 0,74 EUR
1 NZD (Naujosios Zelandijos doleris) – 1,53 EUR

Knygnešys su kino kamera

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

Ko gero retas žino, kad lietuviško kino pradininkai buvo būtent JAV lietuviai. Dar 1909 metais tėvynėje dažnai lankydavosi niujorkietis kino operatorius Antanas Račiūnas. Jis filmuodavo Lietuvos vaizdus ir grįžęs rodydavo juos lietuvių kolonijose. Šie „judantys paveikslėliai“ (išeiviai juos tiesiog vadino „judžiais“) buvo tokie populiarūs, kad komerciniu atžvilgiu Račiūnui apsimokėjo kasmet su kino kamera keliauti per Lietuvą. Jo nufilmuotose juostose vyraudavo gamta, miestelių, pilių ir bažnyčių vaizdai, taip pat lauko darbai, gegužinės, liaudies šokiai. Ne veltui 1919 m. Antanas Račiūnas su keliais bendraminčiais Brooklyne įkūrė Lietuvių kino bendrovę, kuri buvo pasiryžusi atlikti didelius darbus: įsteigti Lietuvoje kino studiją, siuntinėti po Ameriką mažiausiai tris keliaujančias grupes su lietuviškais „judžiais“. Per nepilnus trejus bendrovės gyvavimo metus pavyko nufilmuoti nemažai kronikinių siužetų, kurie buvo rodomi Amerikos lietuviams.

Įdomu, kad Račiūno seansus lankydavo – tuomet dar vaikas – Kazimieras Matuzas. Mažajam Kaziukiui tie „judžiai“ paliko tokį gilų įspūdį, kad vėliau, po beveik 15 metų, jis pats paėmė į rankas kino kamerą – žinoma, dar nenumanydamas, kad jo pavardė bus įrašyta į istorijos puslapius kaip spalvotos lietuviškos dokumentikos pradininko. 1935 m. pasiskolinęs didelę pinigų sumą iš savo draugų, Matuzas įsigijo šūnį kūrą tik pasaulio rinkoje atsiradusios brangiai kainuojančios spalvotos „Kodak“ 16 milimetrų juostos ir nukako į Draugijos užsienio lietuviams remti suvažiavimą Kaune. Ir nuo tos akimirkos nutarė filmuoti tai, kas jo akyse Lietuvoje buvo gražiausia ir istoriškai svarbu. Darė visa tai su mintimi, kad sugrįžus į JAV parodytų tas juostas Tėvynės pasiilgusiam Amerikos lietuviui emigrantui. Dabar jau galime tvirtinti, jog joks kitas anais metais dirbęs JAV lietuvis kino operatorius (Juozas Januškevičius, Jonas Milius, Rapolas Kručas, Kazys Lukšys bei kiti) negalėjo prilygti broliams Kaziui ir Mečiui Matuzams. Matuzų filmuoti kadrai buvo išskirtiniai ne tik menine prasme – jie buvo spalvoti. Ir dar ilgai (jau gyvuojant Lietuvoje tarybiniam kinui) Matuzai buvo vieninteliai, vartoję spalvotą juostą!

Ne veltui prisimename kinematografijos ištakas – vasario 9 d. sukako dvidešimt metų nuo Kazimiero Matuzo mirties. Tai proga pagarbiai nulenkti galvą žmogui, kuris pradėjo tą meninę judėjimą.

Žmogus, turėjęs dvi aistras

Su Kaziu Matuzu susipažinau 1968 m. Čikagoje, lietuvių filatelistų draugijos „Lietuva“ surengtoje parodoje. Tą syk man tebuvo 14 metų, tačiau mus suartino meilė pašto ženklams ir tuomet prasidėjusi draugystė tęsėsi iki pat Čarljo (taip jį vadino amerikiečiai) mirties. Domino mane ir jo kinematografinė veikla. Dar 1984 m. apie jo dokumentiką esu kalbėjęs per Lietuvos radijo laidą, skirtą užsienio lietuviams. Rūpinausi, kad nors dalis Matuzo filmų archyvo pakliūtų į Lietuvą (tą mano svajonę išgirdo Matuzo brolis Vytautas Beleckas ir 1996 m. perdavė filmus Centriniam archyvui Vilniuje). Dalyvavau Kazio Matuzo laido-

Kompozitoriaus Antano Vanagaičio dėka Matuzai visur tapo mylimi ir laukiami. Kazys (kairėje) ir Mečys peržiūros Julijus Urbono nuotr.

tuvėse. Prisimenu, vakare išlipęs iš lėktuvo Newark oro uoste, autobusu nukakau į Richmond Hills esančius laidotuvių namus, kur jau buvo prasidėjęs atsisveikinimas su velioniu. Savo žodelyje prie jo karsto pavadinau Čarlį knygnešiu, nes Matuzas Amerikos lietuviams „nešdavo“ tokius brangius jiems vaizdus iš tėvynės – laivosios Lietuvos!

Prisipažinsiu, tiek metų pažinojęs jo kūrybą ir jį patį kaip aistringą filatelistą, labai mažai nežinojau apie jo gyvenimo kelią. Kai porą sykių klausdavau apie praeitį, Čarlis atsakydavo: „Svarbu tai, kas dabar vyksta, o ne praeitis...“ Spaudoje ar knygose vėlgi rašoma tik apie Matuzo sukurtus dokumentinius filmus – beveik nieko apie jį patį. Todėl nutariau pasikliauti patikimiausiu šaltiniu – šeimos nariu. Tiesa, apie tėvo kinematografinę veiklą vaikai (beje, lietuviškai nekalbantys) išvis nieko nežino. Bet už tai man nemažai „perliukų“ apie Čarlį pabėrė jo sesuo Genovaitė Beleckaitė-Plukienė, gyvenanti Santa Monica, CA. Miela, darbšti, stipri – jos pačios spalvingas gyvenimas vertas filmo, jei ne vaidybinio, tai nors dokumentinio. Deja, jos brolis Čarlis tokio nesukūrė...

Dažnai pagalvodavau – koks mūsų straipsnio herojaus tikrasis vardas? Matuzas? Motūzas? Kazys? Kazimieras? Charles? Čarlis? Jo sesuo Genovaitė aiškino: „Tikrasis jo vardas – Kazimieras Matuzas. Lietuvoje jis buvo Kazys, o man visuomet tiek Lietuvoje, tiek vėliau Amerikoje jis buvo Kaziukas. Brolių Mo-

tūzų pavardė kažkaip atsirado titruose, kai jie kūrė savo kronikas“. Taigi – Kazimieras Matuzas gimė 1909 m. balandžio 10 d. Vilniuje. Jo krikštėvis – kaunininkas Juozas Tumas-Vaižgantas. Jo tėvas, taip pat Kazimieras, buvo 20 ar daugiau metų vyresnis už Kazio motiną Veroniką Infiantskaitę, gimusią 1889 m. gegužės 25 d. Subačiaus

Filmavimo akimirka. Kazys Matuzas ruošia įamžinti vaizdus iš DULR'os suvažiavimo. Kaunas, 1935. Vytauto Augustino nuotr.

valsčiuje Papilių kaime. Po vedybų Matuzai bandė išsikurti Vilniuje, tačiau neilgam – panoro laimės ieškoti užjūryje. Tai buvo apie 1910 metus, mat Genovaitės tėvas Jonas Beleckas, atvykęs į New Yorką 1912 m., jau rado ten gyvenančius Matuzus, kurie turėjo valgyklėlę. Kazio brolis Mečys gimė 1914-taisiais – jau po tėvo mirties. „Apie tėvelio mirtį Kazys teprisiminė, kad parėjęs iš darbo jis blogai pasijuto“, – sakė Genovaitė. Vėliau našlė Infiantskaitė-Matuzienė susidraugavo su Belecku ir 1914 m. birželio 28 d. Maspeth netoli New Yorko jiedu susituokė. Amerikoje Beleckų šeimoje gimė du berniukai – Jonas 1917-taisiais ir Vytautas 1921-taisiais (mano pašnekovė Genovaitė ir trečiasis brolis Stasys gimė jau Lietuvoje – jis 1924 m. Skapiškyje, jį 1927 m. Požo dvare netoli Kupiškio). Kazimiero santykiai su patėviu Jonu Belecku buvo geri. Gerokai jaunesnei savo seseriai Genutei jis yra pasakojęs: „Mūsų tėvas (t.y. Jonas Beleckas) visur mus vedavo ir viską kas lietuviška turėjome matyti...“ manMatuzas kadaise yra prisipažinęs, kad jam vaikystėje didelį įspūdį paliko lietuviškų filmų pradininko Antano Račiūno filmų seansai Brooklyne. Ko gero, tai buvo Jono Belecko nuopelnas. Beleckai su keturiais vaikais – 12-mečiu Kaziu, 8-mečiu Mečiu, 5-ių metų Jonuku ir 8 mėnesių Vytautuku grįžo į Lietuvą 1921 m. rudenį.

Kazys mokėsi Kauno „Aušros“ berniukų gimnazijos komercinėje klasėje. Ten jis 1927 m. įsigijo buhalterio specialybę. 1930 m. Kazys baigė Karininkų mokyklą atsargos jaunesniojo leitenanto laipsniu. Iki 1935-tųjų dirbo buhalteriu Tarptautiniame banke. Tais metais Kaune vyko DULR'os (Draugija užsienio lietuviams remti) kongresas. Į jį atvyko ir Amerikos lietuvis Antanas Kazlauskas. Kazlauskas (gimęs 1912 m. gruodžio 9 d. Inkerman, PA) buvo gabus fotografas, vėliau susidomėjęs ir kinematografija. Jis buvo į JAV grįžusio Mečio Matuzo draugas ir Lietuvoje susipažino su Kaziu. Antanas ir Kazys aktyviai filmavo Lietuvos įvykius ir gamtovaizdžius. Po metų, 1936-taisiais, jiedu kartu išvyko į JAV – Kazlauskas pas savo sužadėtinę, o Matuzas pas savo brolius Mečį (gyvenantį New Yorke nuo 1931 m.) ir Joną (išvykusį 1934 m.) Mečį sugundė sugrįžti į JAV jo krikštamatė Vilkauskienė, o Joną – brolis Mečys. Likęs vienas su kino aparatu (beje, kiek žino sesuo Genovaitė, Kazys niekada formaliai nelankė filmuotojų kursų), jis nutarė pasikviesti talkon savo brolių Mečį.

1936 m. vasarą bei rudenį Kazys važinėjo po JAV rodydamas Amerikos lietuviams savo susuktus filmus. Tačiau ilgėliau šiame krašte jis negalėjo išbūti, nes nebuvo JAV pilietis. 1937 m. Kazys ir Mečys vėl nuvyko į Lietuvą. Čia jie aktyviai filmavo. Išbuvę metus laiko, nutarė sugrįžti anapus vandenyno į gerai pažįstamą žemyną. Filmavo 1939-tųjų Pasaulinės parodos New Yorke įvykius, tarp jų ir Lietuvos paviljoną bei „Lietuvių dienos“ iškilmes. Netrukus prasidėjo Antrasis pasaulinis karas ir Matuzai Lietuvos daugiau nebeišvydo.

Tarp berželių svyronelių

Mane, jau 40 metų tyrinėjantį lietuvišką kinematografiją, visad stebino Kazio ir Mečio produktyvumas ir ryžtas savo dokumentiką kuo plačiau rodyti. Joks kitas lietuvis dirbęs savišvietinio kino srityje Amerikoje negalėtų pralenkti šių dviejų brolių entuziazmu. Pažvelgę į Matuzų kino filmų seansų statistiką nuo 1938 m. spalio 29 d. iki 1940 m. gegužės 29 d., suskaičiuosime net 180 peržiūras 63 JAV bei dviejuose Kanados miestuose. Daugiausia aplankytų lietuviškų kolonijų buvo Massachussetts valstijoje – net dvylika, o daugiausia seansų buvo Čikagoje – net 33!

Tais laikais mirgėte mirgėdavo įvairūs atsiliėpimai apie brolių Matuzų filmus – tiek Amerikos, tiek Lietuvos spaudoje. Štai koki, pavyzdžiui, brolių darbo įvertinimą savo skaitytojams pateikė Kaune leidžiamas žurnalas *Pasaulio lietuvis* 1939 m. balandžio 15 d. laidoje:

... Rudenį kartu su paukščiais giesmininkais tvedu linksmieji broliai iškrido, iškelia, tik ne į pietus, o išplaukė į Šiaurės Ameriką. Išplaukė ir net sudie visiems nesuskubo pasakyti, nes vis skubėjo, be atvangos dirbo, mat jų siaurute kišenė laiką tvarkė... Broliai Motūzai, atsidūrę Šiaurės Amerikoje, ir čia galvotrūkiškais pradėjo lankyti visas lietuvių kolonijas. Jau buvo New Yorke, Čikagoje, Cleavelande, Pittsburg, Worcesteris ir daug kitur, kur tik lietuvių esama. Visa, ką jiedu Lietuvoje išspalvotas ir garsines filmas pagavo, jau dabar rodo mūsų tautos broliams ir sesėms anapus Atlanto vandenyno.

Filmoje *Lietuvą išvydę kiti dvyų dyvais nesitveria, kad Lietuva tokia graži, kad jos skaidrioji padangė skamba graži lietuviška daina, kad šaunių mergaičių rūpestingai sutvarkytuose darželiuose žaliuoja rūtos, žydi rožės, auga pinavijos, ir išdidžiai stiebias tulpės.*

O štai linksmi Lietuvos vyrai šieno pradalgę varo, merguželės baltais grėbliais barus verčia. Piaunamos mašinos rugius kerta, traktoriai dirvonus drasko. O ant kalnelio tarp berželių svyronelių naujutėlė pradžios mokykla stovi. Ar patikėsi, kad tai naujosios Lietuvos vaizdai? Ir pasitaiko tokių Tamosių netikėlių, kurie brolius Motūzus įtaria Lietuvos vaizdus pakeitus. Juk jie daug metų Lietuvos nematė, o kai jie išvyko, Lietuva visai netokia buvo. Bet kai išgirsta lietuvišką dainą, kuri tuos vaizdus palydi, tie netikėliai, džiaugsmo ašarą išspaudę, staiga atsiveria, Lietuvos gimtų laukų pasiilgsta, broliams Motūzams ranką spaudžia, padėką reiškia, kad nors filmoje gražią savo tėvų žemę lyg sapne bus matę... (kalba netaisyta – R. M. L. pastaba).

Rodydami savo filmus Amerikos lietuviams, Kazys ir Mečys Matuzai patyrė visko. Iš pradžių jiems buvo sunku surasti vietas, kur galėtų rodyti savo filmus. Lietuviškų salių „monopolis“ tuomet beveik išimtinai priklausė kunigams. Iki Matuzų po lietuviškas apylinkes gastroliavo neaiškiaus plauko kino operatoriai – „vertelkos“, kurie Amerikoje susuktus vaizdelius (kad ir zuikių medžioklę) pristatydavo kaip „nufilmuotus Lietuvoje“... Žmonės nebuvo didelių mokslų baigę, tačiau jų neapgausi. Greit pasklido gandas ir filmų lankomumas sumažėjo. Aišku – neliko pelno ir klebonams. Ne veltui sakoma, kad „savame kaime pranašu nebūsi“, – tad nenuostabu, jog Matuzų filmai pirmiausiai išgarsėjo ne Rytiniame pakraštyje, jų namuose Brooklyne, o Čikagoje. Čia jų didysis „spoks-

menas“ buvo *Margučio* satyros žurnalas leidėjas ir radijo laidų vedantysis Antanas Vanagaitis. Būtent Vanagaičio dėka Matuzams atsivėrė visų salių durys – net ir „gimtajame New Yorke...“

The show must go on!!!

Dar prieš prasidedant Antrajam pasauliniam karui, Matuzai jau rengė atsiveikimo vakarus. Jautėsi pavargę, nepatenkinti savo rezultatais kinematografijoje. Kazys kadaise savo seseriai Genutei yra sakęs: „Va, mūsų rezultatas – porą metų darbo, o uždirbom 1 600 dol. ir išklėrusį vos judantį automobilį...“ Mečys 1941 m. vasario 2 d. Čikagoje vedė Amerikos lietuvaitę Bronę Lauciūtę. Jiems gimė dvi dukrelės – Danutė ir Marytė. Žinodamas, kad iš kino nepragyvens, maždaug 150 mylių nuo Brooklyno, Geneva miestelyje Mečys išgijo valgyklą ir benzino kolonėlę (amerikietiška „truckstop“). Kazys netrukus taip pat sukūrė šeimą su niujorkiete Ona Lasaite – jiedu sulaukė sūnaus Charles bei dukros Marilyn. Kameroms Kazys nepaliko – tačiau jau dirbo vienas. Tiesa, prie vieno projekto prisidėjo jo brolis Vytautas Beleckas. Beleckas buvo ypatingai paveiktas karo nusikaltimų Lietuvoje. Ypač skaudžiai jis pergyveno keturių savo klasės draugų žūtį Raining miškelyje. Pasitraukęs į Vokietiją, Beleckas išgijo išvežtą ekonomisto Juozo Kaškeli archyvą. Tą ikonografinę medžiagą jis perdavė Kazimierui, kuris iš jos sukūrė filmą „Kodėl mes bėgome“. Pats Vytautas buvo apsuksrus verslininkas, turėjęs daug pažinčių. Ilgus metus New Yorke jis turėjo užėgą ir svetainę, kur rinkdavosi ne tik vietiniai lietuviai. Pas Belecką dažnai apsilankydavo ir iš okupuotos Lietuvos atvykę svečiai – politrukai bei meno žmonės. Vytautas jų niekad nevengė, su jais šiltai bendravo – greičiausiai tikėdamasis per juos padėti Lietuvoje likusiems savo šeimoms nariams. 1964 m. jam galiausiai pavyko atsigrąbinti į JAV savo tėvus, o po dešimtmečio – ir seserį Genutę su šeima. Mečys Matuzas, deja, nesulaukė sesers atvykimo – jis mirė 1966 m.

Čarlis Matuzas po karo įsidarbino fabrike, dirbo sunkų fizinį darbą. Kartais į rankas pasiimdavo kino kamerą. Jis filmavo BALF'o šalpos veiklą bei lietuviškus renginius, kurie vykdavo „Didžiajame obuolyje“. Jis taipogi įamžino „Lietuvių dieną“ 1964 m. Pasaulinėje parodoje New Yorke. 1975 m. Kazys Matuzas iš savo susuktų Lietu-

Sumanus kino operatorius nieko nebijo! Užlipęs ant stogo Kazys ieško geresnio rakurso. Puožas, Kupiškio apylinkės, 1936

vos kronikų Kanados lietuvių švietimo tarybos užsakymu suredagavo valandos trukmės spalvotą dokumentinį filmą. Na, o bene didžiausias Matuzo talento įvertinimas buvo 1984 m., kai amerikiečiai iš jo išgijo „Lietuvių dienos“ ištraukas ir įtraukė jas į filmą apie 1939 m. pasaulinę parodą New Yorke. Tą filmą, pavadintą „World of Tomorrow“, įgarsino legendinis aktorius Jason Robards.

Dvasinį pasitenkinimą ir ramybę Matuzas atrado 1954-aisiais pradėjęs rinkti lietuviškus pašto ženklus. Jis buvo vienas iš New Yorke lietuvių filatelistų draugijos steigėjų, ilgametis jos pirmininkas, žurnalo redaktorius, 1978 m. draugijos išleisto katalogo *Postage Stamps of Lithuania* vyr. redaktorius. Šį projektą rėmė prestižinis

Theodore E. Steinway fondas – tai įrodo Kazimiero sumanumą ir platų pažinčių ratą.

Kazio – mylimo mano bičiulio Čarlio – jau du dešimtmečius nėra šalia. Pasiilgau dažnų mudviejų pokalbių telefonu. Jis kalbėdavo su tipišku Brooklyn akcentu ir niekad neieškodavo žodžių kišenėje. Visada blaiviai – dažnai ir kritiškai mąstydavo apie viską, ypač išveivijos klausimais. Nuolat pergyvendavo, kad net Lietuvių Fondas nerado reikalo išgelbėti ne tik brolių Matuzų filmų, bet ir buvusio Kauno radijofono darbuotojo Jono Stonio archyvų. Bėgdamas iš savo Tėvynės karo metu, Stonys nevezė nei gyvybiškai reikalingų drabužių, nei maisto. Jis išgelbėjo daug sveriančius istorinius radijofono įrašus. Gabeno šį (kaip daugelis dipukų anuomet tvirtino „bereikalingą gramozdą“) turta per Vokietijos lagerius iki pat Dėdės Semo pakrantės. Brolių lietuvių neįvertintas dėl savo herojiško žygdarbio patriotas Stonys mirė skurde New Yorke. Geraširdis Matuzas iš savo kuklios fabriko darbininko algos palaidojo kaimyną. Našlė jam patikėjo savo vyro atvežtus istorinius turtus. Daugelį dešimtmečių Kazys beldėsi į mūsų išveivijos organizacijų duris prašydamas atitinkamo finansavimo, kad šie neįkainojami istoriniai relikvai būtų restauruoti ir palikti ateinančioms kartoms. Visi prašymai bei įrodymai liko neišgirsti. Laimei, Atgimimo laikais Kazimiero Matuzo išsaugotos vertybės atrado garbingą užuovėją Vilniuje.

Ne veltui Čarlis saliamoniškai kartodavo: „Savo kaime pranašu nebūsi...“

JUDŽIAI IŠ LIETUVOS APIE VILNIŲ

RODYS MOTUZAI

Rengia SLA 125 Kp. ir Liet. Kult. Draugija

MELROSE PARK SCHOOL

17th Street ir Lake Street, Melrose Park

Nedėlioį, Gruodžio 17 Dieną

Pradžia 6:30 val. vakare

Kalbės Liet. Konsulas P. Daužvardis
Visus lietuvius ir lietuvaites, visų apielinkių, kviečiame dalyvauti šiame taip svarbiame parengime ir suteikti Vilniaus krašto lietuviams paramą. Visas pilnas bus skirtas Vilniaus krašto lietuviams. Įžanga 35 centai. Nuoširdžiai kviečia NAVICKAL.

Lietuviai išveiviai buvo vieningi labdaros klausimais. 1939 m. skelbimas Čikagoje leidžiamame pažangiečių *Vilnies* dienraštyje.

Nuotraukos ir istoriniai dokumentai iš R. M. Lapo archyvo

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI
LIETUVA, LATVIJA, ESTIJA, LENKIJA, UKRAINA, RUMUNIJA

Siuntinių paėmimas iš namų:
630-774-2136

Asmeninių siuntų tel.:
708-907-3000

Centrinio ofiso adresas:
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

SIUNTINIŲ PRIĖMIMO VIETOS

NAUJA Granitex 704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126 Tel: 630-888-1838	Smlga 2819 83rd St. Darien, IL 60561 Tel: 630-427-0829
NAUJA Biomed 360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6676	Lithuanian Plaza 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9886
NAUJA Biomed 2 4548 N. Harlem Ave, Harwood Heights, IL 60706 Tel: 773-656-2430	Kunigaikščių Užėiga 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622
NAUJA Galos Caves 6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634 Tel: 773-283-7701	Ruta 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882
NAUJA Extreme Exteriors 3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176 Tel: 847-671-1155	Always With Flowers 1138 B S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339
Excel Insurance 5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641 Tel: 773-777-4700	Eurus Deli 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290
Atlantic Express Chicago 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919	Wonders of Nature 714 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000

MANO VIRTUVĖ

Šv. Valentino dienai

Mėgstu gaminti maistą. Mėgstu išbandyti naujus receptus, mėgstu improvizuoti. Man patinka mano virtuvės spalvos, iš jos sklindantys kvapai. Malonu nudžiuginti draugus ir kaimynus pačios iškeptu pasisekusių pyragu ar naujomis salotomis. Kiekvienas ar kiekviena, mėgstantys sukinėtis virtuvėje, pažįsta šitą jausmą – norą savo mažais pasiekimais ar atradimais pasidalinti su kitais. Tad ir šio skyrelio paskirtis – „išleisti į gyvenimą“ savo mėgstamus receptus – iš jūsų virtuvės į mūsų. Lauksime jūsų laiškų, o tuo tarpu siūlau jums išbandyti keletą patiekalų, kuriuos labai pamėgo mano šeima ir draugai ir kurie labai tics jaukiai vakarienei namie Šv. Valentino dienos proga.

Jūsų Indrė

Rausvos salotos 4 žmonėms

3 virti burokėliai (vidutinio didumo)
400 g (apie svarą) šviežių ridikėlių
1 galvutė salotų Radicchio
1 vidutinė galvutė raudono svogūno
pundelis šviežio raudonėlio
pundelis šviežių mėtų (būtinai)
1 valg. šaukštas saulėgrąžų aliejaus
2 valg. šaukštai alyvuogių aliejaus
1 valg. šaukštas vyno arba obuolių acto
šviežiai maltų pipirų
jūros druskos

Vieną virtą burokėlį nulupti, sutarkuoti smulkiu tarku ir išspausti sultis.

Iš 3 šaukštų burokėlių sulčių, abiejų rūšių aliejaus, vyno acto, druskos ir pipirų paruošti marinatą.

Kitus du burokėlius supjaustyti skrituliukais (1–2 mm storio) ir užpilti marinatu. Palaikyti maždaug 10–15 min. Jei pabus ilgiau, nieko nenukens.

Plonai supjaustyti ridikėlius, pusšiedžiais – svogūną. Tada visa tai sudėti į marinuotus burokėlius ir permaišyti. Raudonėlį ir mėtas supjaustyti ir įmaišyti prieš patiekiant į stalą.

Keptas pelėsinis sūris su spanguolių padažu

200 g sūrio (apie pusę svaro) su baltuoju pelėsiu (pvz. Brie, Camembert, Bonchester, Fougeru, Coulommiers, Neufchatel – šis būna širdelės formos)

1 kiaušinis
1 šaukštelis smulkintų žalumynų
žiupsnelis smulkintų kmynų
2 šaukštai džiovintų vyšnių

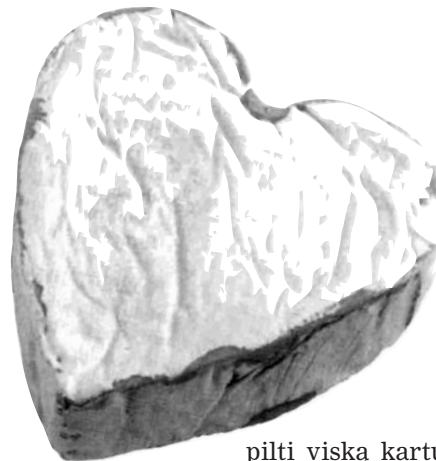
Sūrį pjaustyti nedidelėm riekutėm, mirkyti kiaušinio plakinyje, po to džiovintuose, sumaišytuose su žalumynais bei kmynais. Pakartoti tą patį dar kartą, t. y. antrą kartą merkti į kiaušinio plakinį ir vėl į džiovintus. Taip paruoštą sūrį sudėti į skardelę, ištiestą kepimo popieriumi. Prieš kepti palaikyti šaldytuve – apie 15 min.

Kepti iki 350 F įkaitintoje orkaitėje 4–5 min. Patiekti su spanguolių padažu.

Padažas

Spanguolių padažas nuostabiai tinka prie kalakutienos, viščiuko kepsnių
350 g (14 oz) spanguolių
200 g (8 oz) cukraus
3 valg. šaukštus vyšnių likerio arba saldžių apelsinų sulčių (jeigu naudosite apelsinų sultis, tai gerai būtų įpilti į jas 1 šaukštą konjako).
45 ml (1,5 oz) vandens

Į puodelį (būtų gerai, kad tai būtų puodas su storu dugnu, nes kitaip vyksta kaitinimo procesas) su-

pilti viską kartu. Uždengti puodelį dangčiu ir palikti kaitinti ant mažos ugnies 15–20 minučių. Kai spanguolės pradės sproginėti ir masė taps vienytyje, o tai įvyksta maždaug po 10 min., reikėtų paragauti. Jei rūgštoka – pridėti cukraus, jei saldu – išpausti citrinos.

Pakaitinti dar 5 minutes, išjungti, atvėsinti ir po to dėti į šaldytuvą.

Geriausiai padažą pagaminti vakare, per naktį palikti šaldytuve, kad sustingtų. Prieš patiekiant į stalą padažą pertrinti.

TIEMS, KURIE NEGALI BE SALDUMYNŲ

Šokoladinis keksas su džiovintom vyšniom

50 g (1,7 oz) kukurūzų kruopų (cornmeal) užpilti 1/2 stiklinės verdančio vandens, uždengti ir palikti 30 minučių

175 g (6 oz.) rudojo cukraus
2 plytelės juodo kartaus šokolado (200 g arba 7 oz)
5 kiaušiniai
50 g (1,7 oz) migdolų (be luobelės)
50 g (1,7 oz) graikinių riešutų
2 kupini šaukštai miltų
1 1/2 šaukštelio kepimo miltelių

Trynius atskirti nuo baltymo, ištrinti su cukrum iki purios vientisos masės. Riešutus susmulkinti, bet ne iki miltų. Turi būti riešutų gabaliukai. Įberti du kupinus šaukštus miltų ir pusantro šaukštelio kepimo miltelių. Visą gerai išmaišyti.

Dubenėlį su sulaužytu šokoladu dėti į puodą su karštu vandeniu ir kaitinti ant nedidelės ugnelės. Kai šokoladas pradės tirpti nereikia jo maišyti, duoti jam pačiam ištirpti, bet žiūrėti, kad per daug neiškaistų. Ištirpintą šokoladą supilti į tešlą. Visą gerai išmaišyti.

Baltymus išplakti iki standumo su trupučiu druskos. 1/3 išplaktų baltymų masės dėti į tešlą ir atsargiai, sukamais judesiais permaišyti, sudėti išbrinkusių kukurūzų košę, džiovintas, išmirkytas ir nusausintas vyšnias (galima naudoti ir kitokius džiovintus vaisius).

Atsargiai po truputį įmaišyti likusius baltymus.

Orkaitę iš anksto įkaitinti iki 375 F. Jei tešlą dėsite į keksą formelę, turinčią viduryje skylę, reikės kepti 30–35 minutes.

Jei formelė pailga ir susidaro storas tešlos sluoksnis, kepti reikės apie 1 val. Ar keksas iškepęs, patikrinti galima išmeigus medinį smailą pagaliuką – jei ištraukus pagaliukas sausas, reiškia kepinys iškepęs, jei drėgnas, dar truputį reikia pakepti.

Šv. Valentino diena neįsivaizduojama be gėlių. Kai jas gauname mums iš karto kyla klausimas, kaip kuo ilgiau jas išlaikyti nenuvytusias. Keletas patarimų:

Rožės – nuostabi gėlė!

➤ Pirmiausia reikia tinkamai nupjauti rožių kotelius (pjūvis padeda aprūpinti rožių žiedlapius vandeniui ir taip išbūti ilgesnį laiką nenuvytus, todėl rožių kotelius reikia stengtis nupjauti skersai ir taip, kad pjūvio ilgis būtų ne mažesnis nei du centimetrai.

➤ Jokiu būdu nebandykite kotelio kirpti žirkulėmis, jį reikia nupjauti peiliu, skustuvu ar skalpeiliu ir svarbu, kad instrumentas būtų kuo aštresnis bei idealiai švarus.

➤ Patariama truputį paskaldyti pjūvio galą, kad padidėtų vandens įsiurbimo plotas.

➤ Rožės išsilaikys ilgiau, jei jas šaltu oru atsiėmus namo kurį laiką palaikysite vėsesnėje patalpoje, o tik po kurio laiko įnešite į šiltą kambarį (jos turi palaipsniui apsiprasti su temperatūra).

➤ Nedėkite vazos su gėlėmis prie radiatoriaus.

➤ Porą kartų per dieną galite įmesti į vandenį porą ledo gabaliukų.

➤ Kas antrą parą keiskite vandenį, tuo pačiu praplaukite stiebų galiukus, kurie būna apsemti vandens (ta dalis, kuri būna vandenyje, turi būti prieš merkiant nuvalyta nuo spyglių ir lapų).

➤ Yra svarbu, kad vaza būtų idealiai švari.

➤ Nakčiai galite rožių puokštę uždengti suuktu į piltuvą laikraščiu, tai padės išgarinti mažiau drėgmės ir rožės laikysis žymiai ilgiau nenuvytę.

➤ Jei ant vieno stiebo auga keletas žiedų – svarbu laiku juos pašalinti, tada likusieji laikysis žymiai ilgiau.

Ilgiau išlaikyti žiedus nenuvytusius padeda ir kai kurios cheminės gudrybės:

➤ Įmeskite vieną ar dvi aktyvuotos anglies tabletes (jos padeda sumažinti vandens užterštumą).

➤ Pusė ar visa aspirino tabletė litrui ar dviem vandens taip pat padeda gėlėms nevysti

➤ Galima įmesti į vazą sidabrinę monetą.

➤ Rožėms nenuvysti padės gabaliukas cukraus (arba šaukštelis) kartu įdedant keletą citrinos rūgšties grūdelių arba šaukštelį citrinos sulčių.

➤ Patariama kasdien atnaujinti kotelio pjūvį.

Tegul gėlių puokštės jus džiugins ne tik Valentino dienos proga!

Parengta pagal internetinę žiniasklaidą

PO DIEVO SPARNU

Šv. Valentino diena, arba
tikroji Meilės prasmė

Renata Žiūkaitė

Marc Chagall

Vilniuje J. Basanavičiaus gatvėje netoli Rusų dramos teatro stovi nuostabi mažo berniuko, laikančio gumini kaliošą skulptūra. Tai 9-mečio rašytojo Romain Gary figūra tapusi nesavanaudiškos, tyros meilės simboliu. Jo laisvąją rankelę nuolat puošia gyvos gėlės, kurios skirtos pagerbti tuomet dar mažo rašytojo meilės didvyriškumui. Juk jo „budelis“ 8-erių metų gražuolė Valentina pageidavo, kad mažasis Romekas dėl jos suvalgytų ne tik vorus, drugelius, bet ir guminių kaliošą. Kad prakastų tunelį iki Valentino širdies, jis galėjo padaryti viską viską...

Iš tiesų tikroji Meilė „nedraugauja“ su logika, su matematiniais apskaičiavimais, ji kažkiek beprotiška, nes dėl mylimo žmogaus yra pasirengusi šokti ir į ugnį, ir į vandenį. Jai niekas nesunku – kad tik kitą padarytų laimingu. Kai tikrai mylime, mes iškart pajuntame, kad esame amžini, kad Meilė yra Dievo dovana pajauti amžinybę čia, žemėje.

M. K. Čiurlionis rašė, kad Meilė yra vieškelis į saulę, grįstas aštriais deimantais. Ir juo turi eiti basas. Šiandieninis pasaulis nori tik to deimantų spindesio, ir mums bruka iškreiptą meilės suvokimą – ištartas žodis „myliu“ jau nereiškia išsipareigojimo, o yra susiaurintas tik iki malonumo, lytiškumo plotmės. Bendrauti be atsakomybės, mėgautis kito kūnu, vartoti kitą savo tikslams, ar pasilikti tik aistrų, emocijų lygmenyje – šiandien vyrauja tokios meilės supratimas. Tikroji Meilė šiandien kaip elgeta išvyta už miesto ir laukia, ar dar atsiras kas

ją taip nemandingai skurdžiai apsirengusią išleisti į savo namus. Ar negyvame šiandienos technologijų, skubėjimo, virtualumo pasaulyje atsiras vieta viešniai iš praėjusio amžiaus?

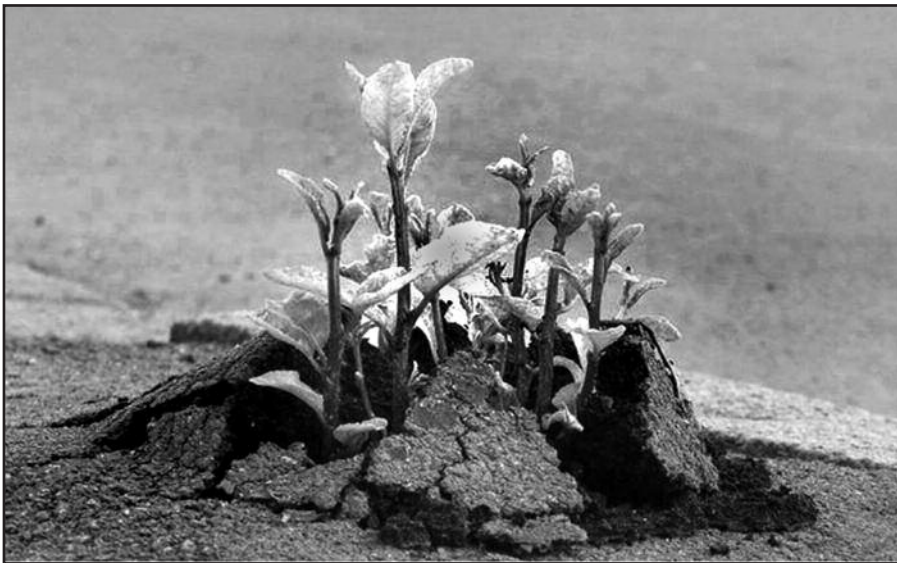
Šiandien, matyt, tik tikėjimas gali padėti atrasti tikrąją Meilės prasmę. Šėtonas, kuris yra chaoso, triukšmo nešėjas, nori apkurtinti mūsų ausis Dievui. O Meilė niekada neateina su triukšmu, ji nusileidžia į širdį tyliai ir nepastebimai. Labai graži yra joanitų ordino T. Mari Dominique Philippe mintis:

Meilės negali pasakyti. Kai išmyli, imi mikčioti. Žodžiais Meilė neišsakoma, sunku prisipažinti, kad myli. Kai pamilsti žmogų, nešioji jį viduje kaip paslaptį. Jis tampa tavo gyvenimo paslaptimi, vidiniu perlu, besiformuojančiu tavyje. Tyla išsaugo Meilę. Bažnyčios tėvai Meilę lygino su kvepalais, kurie, jei nėra gerai saugomi, išgaruoja.

Tad tai, kas yra šventa nėra demonstruojama visiems, apie savo jausmus nešaukiama visam pasauliui – tikroji meilė yra tyli.

Ortodoksų vyskupas, vienuolis ir rašytojas Anthony Bloom rašė: *Tariamės žiną, kas yra meilė ir mokantys mylėti, o iš tikrųjų temokame mėgautis, gardžiuotis santykiais su žmonėmis. Dažnai vadiname meile švelnumą ar komfortą, kurį teikia bendravimas. Meilė tai kur kas daugiau. Ji kur kas reiklesnė ir tragiškesnė.*

Jis pabandė nusakyti kelias ryškiausias tikros meilės spalvas, kurių ji turi labai daug. Vienas iš svarbiausių meilės bruožų yra kito priėmimas su

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DR. DAIVA BIDVA
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

Remkime
Draugo fondą
WWW.
draugofondas.org

ĮVAIRŪS

■ Moteris ieško senelių priežiūros darbo. Siūlyti įvairius variantus. **Tel. 773-960-6278.**

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo arba gali prižiūrėti asmenį savo bute. **Tel. 708-441-9090.**

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su grįžimu namo. Gali pakeisti savaitgaliais. Kartu gali dirbti ir vyras. **Tel. 708-691-6996**

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu. Didelė darbo patirtis, minimali anglų kalba, nevairuoja. Gali pakeisti savaitgaliais. **Tel. 773-940-5264.**

■ Vyras ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu ar pakeitimų. Legalūs dokumentai, vairuoja, patirtis. **Tel. 708-307-4619.**

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo, galimi pakeitimai. **Tel. 773-615-5235.**

■ Sąžininga moteris ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu. Gali prižiūrėti 2 žmones, skaniai gamina valgyti, gali išleisti atostogų, turi dokumentus, geros rekomendacijos. **Tel. 708-691-6542.**

■ Moteris gali prižiūrėti pagyvenusį žmogų bet kurioje valstijoje. Turi rekomendacijas, patirtį. **Tel. 847-281-6659.**

visomis žaizdomis, silpnumais, privalumais ir trūkumais. Kitiems krinta į akis dideli žmogaus trūkumai, tačiau tas, kuris myli, nepaiso niekieno nuomonės. Jis negali pasakyti, kodėl jis myli tą žmogų, nes tai nėra dėl kažkokių jo ypatingų savybių. Bloom rašo, kad tikra meilė yra realistiška, ji nėra akla. Ji mato visą žmogų, bet užuot nusigręžusi nuo jo, rauda matydama jo suluošinimą ir yra pasirengusi paaugti gyvenimą, kad tik išnyktų tai, kas liguista ir sumaitota.

Kitas svarbus meilės bruožas yra poreikis duoti, ne dėl savęs sureikšminimo, o tik todėl, kad tai yra sielos poreikis, didelis džiaugsmas. Ir iš tiesų mylinčiam nieko negaila dėl kito, kurį rūpi pradžiuginti.

Kristus atėjęs į pasaulį mūsų atpirkti parodė mums savo meilę iki galo, iki kryžiaus mirties. Jis mylėjo mus net tada, kai buvome jo priešai – nusidėjėliai. Todėl daugelis šventųjų suprato, kad meilė yra neatsiejama nuo kentėjimo ir aukos.

Sovietmečio apaštalas kun. Juozas Zdebskis jautė tyrą gilią meilę mergi-

nai, kurią dienoraštyje jis vadina Sese. Ji jam buvo kaip savotiškas reaktorius mylėti Dievą ir visus žmones. Per bendravimą su ja ar kitomis moterimis, merginomis, kun. Juozas gilinasi į meilės pramę. Savo dienoraštyje jis rašė: *Meilė yra kartu ir gilus nuolankumas, ir pagarba, ir aukos dvasia. Ar tai nebus visų dorybių mišinys? – Kaip spektras iš daugelio spalvų.*

Jo santykių su moterimis, merginomis jaučiama aukos dvasia, tikras riteriškumas, kurio taip ilgisi, ieško vyruose dauguma moterų ir neranda.

Štai dar kelios mintys iš jo dienoraščio pirmaisiais kunigystės metais:

Kai susitinku su jomis... Jų kūnas – šventa paslaptis... Mielos sesės, Viešpaties kūrybos gėlės – argi drįsiu kad ir žvilgsniu jas pažeminti! Geroji Mergelė, padėk man ir čia aukotis!

Ir šv. Valentino dieną atsiverskime vėl apaštalo Pauliaus himną Meilei. Štai tik keletas jos epitetų:

Meilė visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi ir visa ištvėria. Meilė niekada nesibaigia. (1 Kor 13,7-8)

Žiba Sidrytė

Atkelta iš 7 psl.

Taigi aš išitraukiau į FOCUS – studentų katalikų brolijos – veiklą. Ją atradau per savo brolių, misionierių. Prieš dvejus metus dalyvavau FOCUS konferencijoje. Man tai padėjo daug sužinoti apie tikėjimą ir patirti džiaugsmą, kad pagal tuos dalykus, kurių mane mokė mano tėvai, gyvena tūkstančiai žmonių. Nes iki tol galvojau, kad mano šeima buvo išimtis. Ir kad mums, vaikams, tiesiog pasisekė joje gimti. Taigi ta konferencija man paliko didžiulį įspūdį, ir jos pabaigoje pajutau, kad išimylėjau Dievą, Jėzų. Ko anksčiau negalėjau suprasti – kaip galima būti išimylėjusiam tai, ko nematai. Po tos konferencijos labai viskas pasikeitė. Ėmiau gyventi tikėjimu, o ne tikėjimas buvo tik mano gyvenimo dalis, kaip anksčiau. Tai buvo savotiškas „atsivertimas“.

– Ar labai sunku išlaikyti tikėjimą amerikietiškoje aplinkoje?

– Manau, kad sunku. Amerikoje esama labai didelių kraštutinių, skirtumų tarp žmonių. Viename šio „spektro“ gale – labai mėgstantys linksmybes, amoralų gyvenimą, o kitame – labai tikintys. Tačiau su jais man taip pat buvo sunku rasti ką nors bendra, nes jie neretai tampa labai savotiški. Taigi iš pradžių man buvo kiek sunku rasti bendraminčių. Todėl man labai patiko FOCUS konferencijoje. Nors šiandien žmonės, kuriuos ten sutikau, nėra nuolat šalia manęs, bet vien žinojimas, kad pasaulyje tokių esama, man leidžia gerai jaustis. Tada aš galvojau, jog Dievas tyčia mus taip išskleidė, kad galėtume padėti kitiems. Taip pat ir kalbant apie mano brolius ir seseris. Kai man sunku (nes mūsų šeima jau visiškai išsiskirstė po įvairias JAV vietas), aš pasvajoju, kaip būtų gera, jei visi galėtume gyventi tame pačiame mieste, nes visi esame tikintys. Bet tada pagalvoju, kad gal pats Dievas nori, jog mes gyventume skirtingose vietose, pavyzdžiui, tokiose kaip Kalifornija, kur gyvena mano sesuo. Ji kiekvieną sekmadienį lanko bažnyčią ir aplinkiniams kelia didžiulę nuostabą, nes Kalifornijoje yra ypač mažai tikinčių žmonių. Tačiau tai jiems daro ir didžiulį teigiamą įspūdį.

– Įkūrei savo tinklaraštį apie tikėjimą sparkleofaith.blogspot.com. Kaip kilo mintis jį rašyti?

– Per konferenciją mus labai skatino naudoti visus savo talentus. Man labai patiko aiškintis, kad Dievas tau davė kitokių talentų nei kitiems. Kartais žmonės bijo tikėjimo, nes galvoja, jog gali tapti keistuoliais, nebeturėti savo charakterio, prarasti individualumą. Tačiau unikalumą prarandi tada, kai bijai, ką kiti apie tave pagalvos. Tai tave labai riboja. Taigi pamaniau, jei mėgstus šokti, filmuoti, kurti filmukus ir nebijau kalbėti viešai, galiu visa tai panaudoti, ir taip sukūriau savo tinklaraštį. Aš visada galvodavau, kaip galėčiau

būti naudinga kitiems. Tad jei tikėjimas yra toks geras dalykas, kodėl negalėčiau apie tai dalintis su kitais, jiems padėti surasti tą džiaugsmą?

– Ar turi netikinčių draugų? Kaip sekasi su jais bendrauti kaip tikinčiajai?

– Daugybę. Iš pradžių bijojau, kad jie mane atstums, ypač kai pradėjau giliau tikėti ir keisti savo gyvenimą. Bet iš tikrųjų kartais jaučiu, kad mūsų ryšys netgi sustiprėjo, nes jie mato, jog jų neišnaudoju, kad jie man tikrai rūpi ir bendrauju su jais ne dėl to, kad galėčiau pasijusti populiari.

– Studijuoji, dalyvauji įvairiose veiklose, rašai savo tinklaraštyje, savanoriauji. Kaip viską suspėjai?

– Visų pirma man padeda tai, kad iš tėvų išmokau nustatyti prioritetus. Kita vertus (nenuoriu, kad tai nuskambėtų banaliai), bet kai kažką darai dėl Dievo, atsiranda laiko ir jėgų. Mano mama, nors ir yra labai stipri moteris, nėra itin rami ir nerūpestinga. Ji labai dėl visko jaudinasi. Todėl man sunku patikėti, kad ji galėjo užauginti aštuonis vaikus. Kadangi aš labai gerai pažįstu savo mamą, stebiuosi, kaip jai visa tai pavyko. Taigi aš tikrai žinau, jog Dievas jai padėjo, ir iš vaikystės turiu geriausių prisiminimų. Mama labai pozityviai į viską žvelgė, tačiau be Dievo pagalbos jai to nebūtų pavykę.

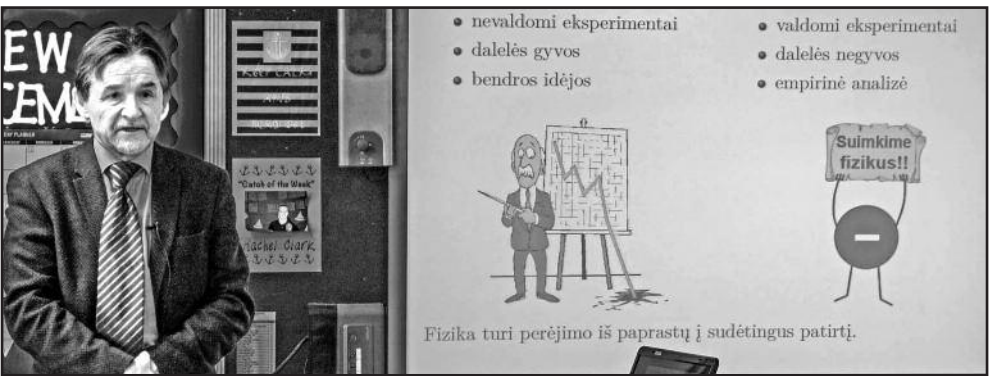
Kai mirė mūsų sesutė, mačiau, kaip tėvai puikiai sugebėjo suvaldyti savo emocijas ir neleisti, kad jos turėtų pernelyg didelę įtaką ir pablogintų situaciją šeimoje. Mes kaip tik tada visi tapome artimesni, ir tėvų santykiai taip pat pagerėjo. Manau, kad be tikėjimo jie būtų galėję lengvai pradėti kaltinti vienas kitą. Mes pažįstame šeimą, kurioje mirė sūnus, ir ji visai sugriuvo. O mums buvo beveik atvirkščiai. Tai taip pat labai padėjo mano tikėjimui. Anksčiau mūsų šeimoje nebuvo nutikę nieko skaudaus, jokių didelių nelaimių, mes buvome labai laimingi, ir sesers mirtis man parodė, kad, nepaisydami jos, mes gebėjome išlikti tokie pat ir nepalūžti. Kad tai nesunaikino mano tėvų džiaugsmo.

– O ką galėtum palinkėti jauniems žmonėms? Kokius prioritetus pasiūlytum jiems pasirinkti? Kad tas jaunas žmogus būtų toks besišypstantis kaip tu?

– Tikėjimas tai iš tiesų santykis su Jėzumi, o ne draudžiamų dalykų sąrašas. Jei tai supranti, tikėjimas tampa labai gyvas ir tikras, ir tai daro didžiausią poveikį. Toks tikėjimas padeda suvokti, ką iš tiesų reiškia mylėti. Taip pat reikia stengtis puoselėti dorybes, nes tikra meilė nėra tik emocijos. Katalikų Bažnyčia išmoko mylėti ne tik Dievą, bet ir žmones, ir dėl to gyvenimas tampa labai džiaugsmingas.

Prof. Vygintas Gontis

Atkelta iš 5 psl.

V. Gončio pranešimas – „Ekonofizika = rizikos fizika“.

Į Amerikos istoriją galime žiūrėti kaip į ypatingą pasaulio socialinį eksperimentą, kuriame valstybingumas grindžiamas tautų, kultūrų ir religijų įvairove. Manau, kad nereikėtų stebėtis tuo, jog žmonės, gimę augę ir gyvenantys labiau vienalytėje kultūrinėje aplinkoje, jaučia skirtumą atvykę į Ameriką. Aš jau sakiau, kad tautiniu pagrindu veikiančios valstybės prisideda prie pasaulio tautinės kultūrinės įvairovės išsaugojimo. Amerika savo ruožtu prisideda prie tautų ir kultūrų gebėjimo gyventi kartu ugdymo, tai taip pat labai svarbu. Prie tos ypatingos amerikietiškos atmosferos priskirčiau ir tai, kad čia visuomenėje pastebimas gerokai didesnis tolerancijos lygis, žmonės atlaidesni vieni kitiems, nes jiems kasdien tenka susidurti su skirtingais kultūriniais įpročiais. Todėl čia kiekvienas atvykęs jaučiasi daug laisviau, nei atvykęs į kitokią, monokultūrinę, aplinką.

Audrius Šebeda, 9B klasė:

Kuo skiriasi mokslininkų darbo stilius Vilniaus universitete ir Bostono universitete?

Mano pastebėjimas negali būti išsamus, dar pažinau tik nedidelę šio universiteto dalį. Mano akimis BU yra labai virtuali aukštoji mokykla. Padalinyje, kuriame dirbu, yra tik vienas nuolatinis profesorius, visi kiti yra arba studijuojantys, arba atvykę tam tikram laikui, arba atlieka laikinus darbus finansavimą gavusiose projektuose. Mūsų universitete pastovių etatų yra gerokai daugiau, bet spaudimas juos mažinti taip pat labai jaučiamas. Čia būtų ilga diskusija svarstant, kas yra geriau ir naudingiau. Iš dalies esu nustebęs, matydamas, kad mūsų darbo vietos yra geriau sutvarkytos.

Lukas MacCarthy, 9A klasė:

Kaip Jums patiko Kūčios Šv. Petro bažnyčioje? Gal galite palyginti su Lietuvos Kūčiomis? Kaip patiko mūsų šeimos kalėdinė dovana Jums.

Lietuvoje Kūčias švenčiau tik su šeima. Džiaugiuosi, kad turėjau galimybę pabūti bendrose šv. Mišiose Kūčių vakarą Šv. Petro bažnyčioje ir pabendrauti labiau tautinėje aplinkoje. Lietuvių parapija prisideda prie Bostono lietuvių bendruomenės gyvastingumo.

Keitimas kalėdinėmis dovanomis jau įgavo stiprias tradicijas ir Lietuvoje. Malonu buvo internetu stebėti, kaip tai vyko šiais metais mano šeimoje. Suprantama, aš šiais metais likau be dovanos. Todėl buvo didelis džiaugsmas patirti, kad Danos Keturakis šeima, pas kurią čia gyvenu, manęs neužmiršo ir padovanojo man labai naudingą kavos aparatą. Prisipažinsiu, aš tam nebuvau pasiruošęs.

Dalia Shilas, 9A klasės mokytoja:

Kokie įspūdžiai apsilankius Bostono lituanistinėje mokykloje?

Jų labai daug ir įvairių, patirtų tiek

mokyklos kalėdinės „Eglutės“ metu Lietuvių klube, tiek apsilankius pačioje mokykloje. Susižavėjimo vertas mokytojų kolektyvas, ugdantis labai įvairius mokinių gebėjimus. Šis labai prasmingas darbas reikalauja ypatingo kūrybingumo, nes mokinių žinios ir nusiteikimas mokytis, kaip pastebėjau, labai įvairus. Atrodo, kad Lietuvoje mes dar ne visada suprantame, jog lituanistinės mokyklos mokiniai lietuvių kalbos mokosi kaip antrosios, ne gimtosios kalbos. Mokytojos nuolatos turi galvoti, kaip labiau paskatinti mokinius mokytis. Geros žinios iš Lietuvos, supratimas ir parama skatinant moksleivius emociškai sieti save su Lietuva yra be galo svarbūs dalykai. Apie tai turi galvoti kiekvienas čia apsilankantis.

Mokiniai sužinojo ne tik apie ekonofiziką, bet ir išmoko naujų žodžių

Antrajam apsilankymui mokykloje profesorius V. Gontis paruošė pranešimą su skaidrėmis ir filmuota medžiaga „Ekonofizika = Rizikos fizika: Kuo daugiau fizikos, tuo mažiau rizikos“.

„Man, ‘užkietėjusiai filologei’, po pranešimo sakė mokytoja Rita Lapšienė, – mokslininkas V. Gontis sugriovė mitą, kad tikslieji mokslai – fizika ir ekonomika – yra sausi ir neįdomūs. Jis labai paprastai ir aiškiai, panaudodamas pavyzdžius iš gamtos ir gyvūnų pasaulio, išdėstė dar gana ‘jauno’ ekonofizikos mokslo pagrindus. Jis padėjo suvokti, kad šiuolaikinis mokslas remiasi seniai atrastomis teorijomis ir formulėmis, bet nauji reiškiniai XXI a. nurodo naujas ir labai įdomias kryptis.“

„Man buvo sunku suprasti, bet ir įdomu sužinoti apie ekonofiziką. Nuostabu, kad į mūsų mokyklą atvažiavo profesorius iš Lietuvos“, – sakė Alandra Rich. „Mokslininkas malonus ir išmintingas“, – pridūrė Audrius Šebeda. – Jam patiko mano klausimai“.

„Ekonofizika nėra lengva, bet labai įdomi, – sakė Mikas Masterson. – Profesorius pasakojo lietuviškai apie matematiką, valiutą, rinką, taip galėjome mokytis lietuvių kalbos.“

„Aš išmokau daug naujų žodžių“, – pritarė Krista Aušraitė. Jai ir Veronikai Dilbaitei labai patiko filmukai apie skirtingus eksperimentus.

Aleksą Lapšį sudomino pasakojimas apie Browną dalelių judėjimą: „Gaila, kad mes 8 klasėje amerikietiškoje mokykloje nesimokome fizikos pagrindų. Turime tik gamtos mokslų pamokas. Todėl man ir patinka lietuviška mokykla!“

„Žmonės sako, kad matematika yra sudėtinga. Netikėkit jais – gyvenimas yra sudėtingas, o matematika palyginus su juo yra paprasta. Dėl viso to sudėtingumo kalbos netiesinės sąveikos – bandos jausmas“, – tokia mintimi mokslininkas V. Gontis baigė savo dviejų šeštadienių ‘pamokas’ Bostono lituanistinėje mokykloje ir pažadėjo dalyvauti Bostono Vasario 16-osios renginiuose.

Atsisveikinome su a. a. Elegijumi Kaminsku

Atsisveikinant su buvusiu kolega, Pabaltijo universiteto studentu ar studente, jau daugelį metų yra tęsiama tradicija – tariamas atsisveikinimo žodis ir užuojauta giminėms bei artimiesiems.

Šią pareigą aš, kaip Pabaltijo universiteto ALUMNI atstovas, tęsiu jau daug metų ir... kas metai vis dažniau.

Prieš kurį laiką, netekus vieno nario iš mūsų grupės, šermenyse negalėjau dalyvauti. Tada aš kreipiausi į kolegą Elegijų Kaminską su prašymu už mane atlikti šią pareigą. Jis mielai sutiko. Garbingai ją atlikęs dar atsiuntė pasakytos kalbos nuorašą, kurį aš patalpinau į mūsų – Pabaltijo universiteto vedamą užuojautų archyvinę knygą.

Šiandien jį išlydint į Amžinybę prisiminkiu tas Elegijaus išsakytas mintis ir žodžius. Citata iš jo pasisakymo:

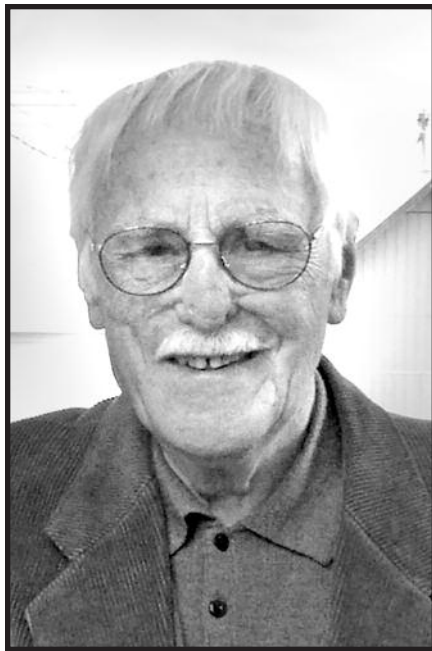
Liūdna, kai turime sakyti paskutinį sudiev a. a. mielam kolegai, buvusio Pabaltijo universiteto Hamburg-Pinberg kolegų vardu. Ypač, kad jis buvo mano artimas draugas dar iš Vatenštato „Maironio“ gimnazijos laikų.

Suvažiavome studijuoti į Pinbergą, Pabaltijo universitetą iš įvairių vietovių 1946–1949 m. laikotarpyje. Visi tenai gyvenome kartu viename bloke ar net viename bendrabučio kambaryje. Dalyvavome įvairioje veikloje – skautų korporacijose „Vytis“ ar kituose sambūriuose, ar sporte. Mus vienišo solidarumo studentų gyvenimas, o neretai ir artimesnės draugystės. Laikai buvo įdomūs, nepamirštami.

Šią liūdesio valandą, mielam kolegai mirus, reiškiau gilia užuojautą šeimai ir sakau Tau – ilsėkis ramybėje. Sudiev.

Tai velionio Elegijaus atsisveikinimo žodžiai, su kuriais aš norėjau ir jam pačiam palinkėti amžino gyvenimo ir ramybės.

Pabaltijo universitete su Elegijumi gyvenome viename kambaryje – viso aštuoni studentai. Kiekvienas buvo pasirinkęs savo svajotą profesiją. Elegijus lankė inžinerijos fakultetą, aš – teisės ir ekonomikos. Tarp mūsų

Elegijus Kaminskas

buvo ir medikų, ir architektų, ir lituanistų bei kitų profesijų studentų.

Elegijus buvo geras studentas, į gyvenimą visada žvelgė pozityviai, visada rimtai nusiteikęs, draugiškas, solidarus. 1949 metais universitetui užsidarčius išsiskirstė tik Dievui žinomis keliais. Ir kas galėjo žinoti, kad po daugelio metų mes vėl susitikime Čikagoje? Kartu šventėme Pabaltijo universiteto įkūrimo 1946 m. kovo 14 d. jubiliejus ir dažnai matėmės Pasaulio lietuvių centre.

Šią liūdesio valandą visų čia likusių Pabaltijo universiteto kolegų vardu atsisveikiname su Elegijumi ir reiškiamo gilia užuojautą jo mylimai žmonai Aldonai, dukroms ir giminėms bei artimiesiems.

O Tau, mielas kolega Elegijau, atlikusiam savo pareigą šeimai, Tėvynei ir žmogui, tebūna ramu ir šviesu. Iki susitikimo ten...

Ilsėkis ramybėje.

Pranas Jurkus
2015 m. vasario 4 d.

Emanuelis Jarašūnas, gyvenantis **Santa Monica, CA**, atsiuntė „Draugo“ leidybos išlaidoms sumažinti 100 dol. Nuoširdžiai dėkojame už dosnią paramą.

Audra Reivydas, gyvenanti **Northridge, CA**, suprasdama nelengvą „Draugo“ finansinę padėtį, atsiuntė 100 dol. Nuoširdi padėka už tai, kad mus dosniai remiate.

Elena Sakas-Sluder, gyvenanti **Centennial, CO**, „Draugui“ atsiuntė 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už paramą.

Aldona E. Kavaliūnas, gyvenanti **Waukegan, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už suteiktą finansinę paramą.

Algis Ratkelis, gyvenantis **Laguna Beach, CA**, „Draugo“ leidybos išlaidoms sumažinti atsiuntė 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už paramą.

Vidmantas A. Raišys, gyvenantis **Mercer Island, WA**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuoširdi padėka už paramą.

Theodore Long, gyvenantis **Wilmette, IL**, „Draugui“ paaukojo 50 dol. Nuoširdus ačiū, kad remiate lietuvišką spaudą.

A † A WALTER E. NEIMANTAS

Mirė 2015 m. vasario 8 d., Bolingbrook, IL.

Gimė 1947 m. birželio 7 d., Vokietijoje.

Gyveno Lemont, IL, anksčiau Back of the Yards apylinkėje.

Nuliūdę liko: žmona Zita Grincevičiūtė, sūnus Walter su žmona Cornelija; duktė Rene De La Cruz su vyru Louis; podukra Vilma Vasiliauskienė su vyru Jonu; podukra Jurgita Rapševičienė su vyru Gintaru; anūakai Plumm ir Aleksandra; sesuo Val Bucina su vyru Tom; brolis Algis su žmona Karen Kelly, dukterėčios ir sūnėnai.

Velionis pašarvotas ketvirtadienį, vasario 12 d. nuo 3 val. p. iki 8 val. vak. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont.

Laidotuvės įvyks penktadienį, vasario 13 d. Religinės apeigos 11 val. r. Petkus Lemont laidojimo namuose. Po religinių apeigų a. a. Walter bus palaidotas Lietuvių Tautinėse kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame visus artimuosius, draugus ir pažįstamus dalyvauti laidojime.

Giliai liūdinti šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

A † A ALEKSANDRAI PAPROCKAITEI MATEKŪNIENEI

mirus, vyrą PETRĄ, dukrą VIRGILIJĄ REMÉZIENĘ, žentą, Tautos Fondo tarybos vicepirmininką, EVALDĄ REMÉZĄ, anūkus DAINIŲ su šeima ir ARVIDĄ REMÉZUS, bei visus gimines ir artimuosius nuoširdžiai užjaučiame.

Tautos Fondas

www.draugas.org/mirties.html

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“ internete be jokio papildomo mokesčio. Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai:
administracija@draugas.org

SKAITYKITE „DRAUGĄ“ GREIČIAU!

Jean A. Banys, gyvenanti **Lyons, IL**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Jūsų parama padės skleisti lietuvišką žodį. Nuoširdi padėka.

Rama V. Kavaliauskienė, gyvenanti **Lemont, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Ačiū, kad skaitote, ačiū, kad finansiškai remiate mūsų laikraštį.

Irena Mickūnas, gyvenanti **Athenes, OH**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Dėkojame už ne vienerių metų paramą.

Evaldas Veleckis, gyvenantis **Orland Park, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Dėkojame už suteiktą paramą.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) vasario 15 d., šeštąjį eilinį metų sekmadienį, 10 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. Gediminas Keršys. Kviečiame visus dalyvauti. Taip pat primename, kad kiekvieną ketvirtadienį 8 val. r. kun. Gediminas Keršys aukoja šv. Mišias lietuviškai ir klausomos išpažintys.

■ **JAV LB Lemonto apylinkė vasario 15 d.**, sekmadienį, 12:30 val. p. p. kviečia į iškilmingą Vasario 16-osios minėjimą Pasaulio lietuvių centre Lemonte. Prelegentė – buvusi PLB valdybos pirmininkė dr. Regina Narušienė. Programą atliks Lietuvių operos choras, diriguojamas Jūratės Grabliauskienės, smuikininkė Linda Veleckytė-Nussbaum, pianistė Elena Reklaitis ir „Gintaro“ orkestras.

■ **Vasario 17 d., antradienį, nuo 4 val. p. p.** iki 8 val. v. Palaimintojo Jurgio Matulaičio misija ir Pasaulio lietuvių centras ruošia Užgavėnes. Maloniai kviečiame visus paragauti skanių blynų ir pabendrauti.

■ **Amerikos lietuvių inžinierių ir architektų** sąjunga (ALIAS) organizuoja slidinėjimo išvyką. Kviečiame visus žiemos sporto mėgėjus vasario 22 d., sekmadienį, atvykti į Alpine Valley, WI. Keltai veikia nuo 9 val. r. iki 5:30 val. p. p. ir nuo 6 val. v. iki 10 val. v. Jei nesusitikime trąsose, pasimatysime 1 val. p. p. antro aukšto kavinėje! Daugiau in-

formacijos tel. 773-450-4180.

■ **Vasario 28 d. 6 val. v. Jaunimo centro** didžiojoje salėje vyks Čikagos liuanistinės mokyklos lėšų telkimo vakaras-žaidimas „Protų kovos“. Užkandžiai, mokamas baras, „tylusis“ aukcionas. Kaina – 25 dol. Dėl bilietų kreipkitės į tėvų komiteto pirm. Antaną tel. 773-369-8323.

■ **Kovo 13 d. 7 val. v. Balzeko lietuvių kultūros** muziejuje (6500 South Pulaski Road, Chicago, IL, 60629), atnaujintame Audiovisual kambaryje bus rodomas lietuvių kalba sukurtas filmas „Lietuvių Charta“. Į klausimus lietuvių ir anglų kalba atsakys prof. Antanas Adomėnas. Bus vaišės.

■ **Kviečiame į choro „Dainava“ koncertą** „Iš arti ir iš toli“, kuris vyks kovo 15 d., 3 val. p. p. College of DuPage McAninch Arts Center (425 Fawell Blvd., Glen Ellyn, IL 60137). Bilietai: 30 dol. iš anksto, 35 dol. koncerto dieną, 15 dol. jaunimui iki 17 m. (vaikams iki 9 metų nerekomenduojama). Bilietus nuo vasario 15 d. galima įsigyti kavinėje „Old Vilnius“, Pasaulio lietuvių centro raštinėje, Pal. Jurgio Matulaičio misijoje, Šv. Antano (Cicero), Šv. Mergelės Marijos Gimimo (Marquette Park) bažnyčiose ir „Tėviškės“ (Western Springs) parapijoje (po šv. Mišių), per Kaziuko mugę Lemonte, taip pat tinklalapyje: www.dainava.us. Daugiau informacijos: info@dainava.us.

Buvusių Šv. Kazimiero akademijos ir Marijos aukštesniosios mokyklos studentų suvažiavimas

Visos Šv. Kazimiero akademijos ir Marijos aukštesniosios mokyklos (Maria High School) absolventės balandžio 18 d., šeštadienį, kviečiamos dalyvauti buvusių studentų suvažiavime. Ypatingai laukiamos absolventės, kurių baigimo metai baigiasi „0“ arba „5“. Taip pat ieškome asmenų, kurie sutiktų koordinuoti susitikimą – susisiekti su klasės draugėmis, atnaujinti jų adresus, telefono numerius ir raginti jas dalyvauti suvažiavime.

Jeigu galite padėti, susisiekite su Anna Belle O'Shea: el. paštu alumnae@mariakaupascenter.com arba tel. 773 925-8686 X7. Suvažiavimas prasidės 9:30 val. r. šv. Mišiomis Šv. Kazimiero seselių vienuolyno koplyčioje. Po šv. Mišių bus vaišės. 12 val. p. p. – pietūs Palos Country Club salėje, 13100 Southwest Highway, Orland Park, IL.

Daugiau informacijos suteiks Anna Belle O'Shea
St. Casimir Academy/Maria High School Alumnae Association
773-925-8686 X7
www.mariakaupascenter.com

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prienamais nuošimčiais. Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Advokatas
YTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100

Margučiai iš muziejaus rinkinio

Kovo 21 dieną, šeštadienį, 10 val. r. kviečiame atvykti į Balzeko lietuvių kultūros muziejų (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL). Dailininkės Rasa Ibianskienė ir Asta Zimkus padės sukurti meniškus margučius, kurie papuoš šv. Velykų stalą ir bus puiki dovana svečiams ir artimiesiems. Atsineškite tik dažytų, kietai virtų kiaušinių. Pamokos kaina 15 dol.; muziejaus nariams 10 dol.; vaikams iki 12 metų – 5 dol. Tuo pačiu galėsite aplankyti ir a. a. Ramutės Plioplytės unikalią margučių parodą. Bus vaišės. Muziejus atidarytas kasdien nuo 10 val. r. iki 4 val. p. p. Tel. informacijai: 773-582-6500; muziejaus internetinė svetainė: www.balzekasmuseum.org

Lietuvių Fondas priima paraiškas 2015 m. projektų paramai gauti

Išsamesnę informaciją apie Lietuvių Fondo paramos skyrimo pirmumą, apribojimus, svarstymo ir patvirtinimo eigą, reikalingus dokumentus ir elektroninę paraišką rasite LF tinklalapyje

www.lietuvifondas.org

Registruotis ir pildyti elektroninę paraišką galite iki 2015 m. balandžio 15 d.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMO 25-MEČIO PROGA

VIDMANDO MILIŪNO Fotografijų paroda

LAISVĖS SKONIS

2015 m. vasario 15d. - kovo 15d.
Lietuvių Dailės Muziejuje

JAV LIETUVIŲ
BENDRUOMENĖ

REMIA

Lietuvių Dailės Muziejus
14911 127th St., Lemont, IL 60439

